

Inima Timpului

Seria Gardianul Inimii de Cristal
Cartea 1

AMY BLANKENSHIP

Amy Blankenship

Inima Timpului

«Tektime S.r.l.s.»

Blankenship A.

Inima Timpului / A. Blankenship — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-87-304798-8

ISBN 978-8-87-304798-8

© Blankenship A.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Table of Contents	6
Legenda Inimii Timpului	8
Capitolul 1 "Amintiri spulberate"	10
Capitolul doi "Reversul"	17
Capitolul 3 "Întîlnirea cu Toya"	25
Capitolul 4 "Atenția acordată"	32
Capitolul 5 "Avertizare în creștere"	41
Конец ознакомительного фрагмента.	43

Table of Contents

<u>Legenda Inimii Timpului</u>
<u>Capitolul 1 "Amintiri spulberate"</u>
<u>Capitolul doi "Reversul"</u>
<u>Capitolul 3 "Întîlnirea cu Toya"</u>
<u>Capitolul 4 "Atenția acordată"</u>
<u>Capitolul 5 "Avertizare în creșteră"</u>
<u>Capitolul 6 "Atingerea dură a manului"</u>
<u>Capitolul 7 "Prea lent"</u>
<u>Capitolul 8 "Flacăra de prietenie"</u>
<u>Capitolul 9 "Intenții periculoase"</u>
<u>Capitolul 10 "Căldura amintirilor"</u>
<u>Capitolul 11 "Luptă cu Kyou"</u>
<u>Capitolul 12 "Minți periculoase"</u>
<u>Capitolul 13 "Amintiri de decepție"</u>
<u>Capitolul 14 "Reînvierea amintirilor"</u>
<u>Capitolul 15 "Posesia"</u>
<u>Capitolul 16 "Adevărata teroare"</u>
<u>Capitolul 17 "Chemarea inimii sfărșite"</u>
<u>Capitolul 18 "Lacrimi de argint și de aur"</u>

Inima Timpului

Seria Gardianul Inimii de Cristal Cartea 1

Amy Blankenship

Tradus de DDVKT CONSULTING srl

Copyright © 2008 Amy Blankenship

Ediția în limba engleză Publicat de Amy Blankenship

Ediția română Publicat de TekTime

Toate drepturile rezervate.

Legenda Inimii Timpului

Lumile se pot schimba ... dar adevăratele legende nu dispar niciodată.

Antunericul și lumina s-au luptat constant de la începutul timpului. Lumile sunt formate și zdrobite sub picioarele creatorilor lor, totuși nevoia continuă de bine și rău nu a fost niciodată pusă la îndoială. Cu toate acestea, uneori un element nou este aruncat în joc ... singurul lucru pe care ambele părți îl doresc, dar numai unul îl poate avea.

Paradoxal în natură, Gardianul Inimii de Cristal este acela constant pe care ambele părți și-au dorit întotdeauna să o atingă. Piatra cristalină are puterea de a crea și distruge universul cunoscut, dar poate să pună capăt tuturor suferințelor și conflictelor cu aceeași suflare. Unii spun că și cristalul are o gândire proprie ... alții spun că zeii sunt în spatele tuturor.

De fiecare dată când a apărut cristalul, gardienii săi au fost mereu gata să-l apere de toți cei care l-ar fi folosit egoist. Identitățile acestor gardieni rămân neschimbate și iubesc cu aceeași ferocitate, indiferent de lume sau timp.

O fată se află în centrul acestor gardieni bătrâni și este obiectul afecțiunii lor. Deține în ea puterea cristalului însuși. Aceasta este purtătorul cristalului și sursa puterii sale. Liniile de multe ori se estompează și păsarea cristalului se schimbă încet în păsarea preotesei de ceilalți gardieni.

Acesta este vinul din care bea inima Antunericului. Este ocazia ca gardienii cristalului să fie făcuți slabi și susceptibili de atac. Antunericul dorește puterea cristalului și, de asemenea, pe fată, ca un bărbat care dorește o femeie.

În fiecare dintre aceste dimensiuni și realități veși găsi o grădină secretă cunoscută sub numele de Inima Timpului. Acolo, îngeneunchează o statuie a unei tinere preotese umane. Ea este înconjurată de o magie veche care deține comoara secretă ascunsă și bine păstrată. Măștinile fetei sunt întinse ca și cum ar aștepta ceva prețios să fie pus în ele.

Legenda spune că aștepta piatra puternică, cunoscută sub numele de Gardianul Inimii de Cristal, să se întoarcă la ea.

Numai gardienii cunosc adevăratele secrete din spatele statuii și cum au luat naștere. Înainte ca cei cinci frați să-și tragă prima lor respirație, strămoșii lor, Tadamichi și fratele său geamăn, Hyakuhei, au protejat inima timpului în cea mai întunecată istorie. De secole, gemenii au protejat sigiliul care a ținut lumea umană să se suprapună în tăria mulțumirii demonilor. Această sarcină era sacră, iar viața oamenilor și a demonilor trebuia să fie păstrată în siguranță și secretă una de cealaltă.

Pe neașteptate, în timpul domniei lor, o mică bandă de oameni s-a intersectat accidental cu lumea demonilor din cauza cristalului sacru. În timpul unei perioade de turbulență, puterile sale au provocat o ruptură în sigiliul care separase dimensiunile. Liderul grupului uman și Tadamichi deveniseră repede aliați, făcând un pact pentru a închide ruptura din sigiliu și pentru a ține cele două lumi închise la distanță una de alta pentru totdeauna.

Dar, în acel moment, Hyakuhei și Tadamichi s-au îndrăgostit amândoi de fiica liderului uman.

Împotriva dorințelor lui Hyakuhei, ruptura a fost reparată de Tadamichi și de tatăl fetei. Rezistența sigiliului a crescut de zece ori, separând triumful de iubire periculos pentru totdeauna. Inima lui Hyakuhei a fost spulberată ... Chiar și fratele său de sânge, Tadamichi l-a trădat asigurându-se că el și preotesa au fost desprinși de eternitate.

Dragostea se poate transforma în cele mai nelegiuite lucruri odată ce este pierdută. Inima zdrobită a lui Hyakuhei s-a transformat în furie și gelozie dăunătoare, provocând o bătălie între frații gemeni, încheind viața lui Tadamichi și despărțind sufletele lor nemuritoare. Aceste evenimente ale nemuririi au creat cinci noi gardieni care au luat paza asupra sigiliului și a-l proteja de Hyakuhei, care s-a alăturat demonilor în tărmul răului.

Întemnițat în întunericul care căzuse, Hyakuhei a alungat toate gândurile de protejare a inimii timpului ... în schimb, și-a întors energia spre surghiunirea completă a sigiliului. Lungul miez al nopții s-a ferecat, ajungând în genunchi și a răsturnat adevăratul său ascuns aspectul său angelic.

Pe măsură ce începe războiul între forțele luminii și întunericului, o lumină albastră orbitoare este emisă de statuia sfinită semnalând că tăcerea preoteasă a răscut, și cristalul a reapărut pe cealaltă parte.

În timp ce gardienii sunt atrași de ea și devin protectorii ei, bătălia dintre bine și rău începe cu adevărat. De aici intrarea într-o altă lume în care întunericul este dominant în lumea luminii.

Aceasta este una dintre numeroasele lor aventuri epice ...

Capitolul 1 "Amintiri spulberate"

"Kyoko !!!!!!"

Strigătul de furie al lui Toya se putea auzi în întreaga pădure din jur. Când sunetul urletului său disperat a dispărut, totul a devenit silențios, toți ochii urmărind următoarea mișcare a lui Hyakuhei.

Nimeni nu ar fi putut opri asta. Totul s-a întâmplat prea repede ca cineva să reacționeze. Ce s-a întâmplat i-a paralizat pe toți cei cinci gardieni de frică. Nu puteau să creadă că s-au adunat ca protectori ai gardianului inimii de cristal pentru a lupta împotriva lui Hyakuhei ... doar ca să-l câștige. Doar pentru a pierde o persoană pe care au iubit-o și au protejat-o.

Acolo, plutind în centrul câmpului de luptă ... se desfășura cel mai rău comar al lor.

Hyakuhei o Ținea pe Kyoko Ȧn capcanȦ, Ȧn timp ce se uita la faȦa ei ȦngrozitȦ. JumȦtatea inferioarȦ a corpului ei Ȧncepuse sȦ fuzioneze cu el, aȦa cum plȦnuise. Ȧncerca Ȧncet s-o devoreze pe ea Ȧi pe gardianul inimii de cristal Ȧn corpul sȦu Ȧi Ȧn sufletul sȦu gol. ToȦi cei care priveau puteau vedea coruperea Cristalului Ȧn timp ce strȦlucea Ȧn Ȧntunericul nȦscut doar din rȦu.

MȦinile lui Kyoko erau Ȧmpotriva pieptului lui Hyakuhei, Ȧn timp ce ea se ȦndepȦrta de el, ȦncercȦnd cu toatȦ puterea sȦ se elibereze de la acest lord gardian, devenit demon, numai ca el sȦ rȦdȦ.

Hyakuhei se afla acum la $\tilde{A} \otimes \tilde{A} \# \tilde{I} \tilde{E} \#$ imea puterii ce trecea prin carnea $\tilde{E} \# i$ s $\tilde{A} \zeta$ ngele lui, $\tilde{E} \# i$ $\tilde{A} \otimes$ ncerc $\tilde{A} \#$ rile sale slabe de a sc $\tilde{A} \#$ pa de el $\tilde{A} \otimes l$ amuzau foarte mult. P $\tilde{A} \#$ rul lung de abanos a $\tilde{A} \otimes$ notat $\tilde{A} \otimes$ n jurul lor ca $\tilde{E} \# i$ cum avea o via $\tilde{E} \# \tilde{A} \#$ proprie. Capetele m $\tilde{A} \# t \tilde{A} \#$ soase cu c $\tilde{A} \zeta$ rlion $\tilde{E} \# i$ de miezul nop $\tilde{E} \# i$ s-au $\tilde{A} \otimes$ tors $\tilde{A} \otimes$ n spatelul lui Kyoko ca o band $\tilde{A} \#$ de o $\tilde{E} \# el$ pentru a-i re $\tilde{E} \# ine$ micul corp contra lui.

Kyoko s-a sim $\tilde{E} \# it$ f $\tilde{A} \# r \tilde{A} \#$ ap $\tilde{A} \# rare$, lupt $\tilde{A} \zeta$ ndu-se s $\tilde{A} \#$ - $\tilde{E} \# i$ retrag $\tilde{A} \#$ corpul care devenea una cu al lui. Nu voia s $\tilde{A} \#$ cad $\tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes n$ vidul $\tilde{A} \otimes$ tunecos $\tilde{E} \# i$ rece care era sufletul lui. Sim $\tilde{E} \# ea$ to $\tilde{E} \# i$ demonii de acolo ... a $\tilde{E} \# tept \tilde{A} \zeta$ nd-o. Cu c $\tilde{A} \zeta$ t ea a fost tras $\tilde{A} \#$ mai mult $\tilde{A} \otimes n$ corpul s $\tilde{A} \# u$, cu at $\tilde{A} \zeta$ t mai rece a devenit partea ei de corp. Picioarele ei se mi $\tilde{E} \# cau$ ca $\tilde{E} \# i$ cum ghea $\tilde{E} \# a$ se formase de-a lungul pielii ei, ca un milion de ace $\tilde{A} \otimes n \tilde{E} \# ep \tilde{A} \zeta$ nd dintr-o dat $\tilde{A} \#$.

Ea $\tilde{E} \# tia$ c $\tilde{A} \#$ dac $\tilde{A} \#$ nu face ceva rapid, to $\tilde{E} \# i$ s-ar pierde. Putea s $\tilde{A} \#$ vad $\tilde{A} \#$ cei cinci fra $\tilde{E} \# i$ care au supravegheat-o de-a lungul ultimilor ani ... $\tilde{A} \otimes n$ timp ce st $\tilde{A} \#$ teau acolo privind. To $\tilde{E} \# i$ au vrut s $\tilde{A} \#$ o ajute, dar le erau prea fric $\tilde{A} \#$ s $\tilde{A} \#$ fac $\tilde{A} \#$ o mi $\tilde{E} \# care$ at $\tilde{A} \zeta$ ta timp c $\tilde{A} \zeta$ t era $\tilde{E} \# inut \tilde{A} \#$ ca un scut.

Nu voia s $\tilde{A} \#$ piard $\tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes n$ fa $\tilde{E} \# a$ acestui tr $\tilde{A} \# d \tilde{A} \#$ tor de gardieni. El a fost propriul lor unchi ... de ce s-a $\tilde{A} \otimes$ tors $\tilde{A} \otimes$ potriva nepotului s $\tilde{A} \# u$ cu mult timp $\tilde{A} \otimes n$ urm $\tilde{A} \#$? Ochii verzi de smarald ai lui Kyoko s-au $\tilde{A} \otimes$ tors pentru a bloca inamicul cu furie $\tilde{A} \otimes$ nfrico $\tilde{E} \# \tilde{A} \#$ toare. Nu s-ar putea $\tilde{A} \otimes nt \tilde{A} \#$ ζ mpla ... Nu dup $\tilde{A} \#$ ce a trecut. A fost doar vina ei.

Ochii ei se $\tilde{A} \otimes$ ngustau pe privirea neclintit $\tilde{A} \#$ a lui Hyakuhei. A adus Cristalul $\tilde{A} \otimes n$ aceast $\tilde{A} \#$ lume $\tilde{E} \# i$ $\tilde{A} \otimes l$ va lua $\tilde{A} \otimes$ napoi din aceast $\tilde{A} \#$ lume dac $\tilde{A} \#$ ar fi trebuit s $\tilde{A} \#$ -l duc $\tilde{A} \#$ direct $\tilde{A} \otimes n$ iad cu ea.

Kyou care nu se afla la dou $\tilde{A} \#$ zeci de picioare distan $\tilde{E} \# \tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes \tilde{E} \# i$ trase rapid sabia sa distrug $\tilde{A} \#$ toare "Hakaisha", $\tilde{A} \otimes ntr$ -o furie oarb $\tilde{A} \#$. Nu-i pl $\tilde{A} \#$ cea g $\tilde{A} \zeta$ ndul unchiului s $\tilde{A} \# u$ ... du $\tilde{E} \#$ manul s $\tilde{A} \# u$, ating $\tilde{A} \zeta$ nd singura fat $\tilde{A} \#$ uman $\tilde{A} \#$ care-l f $\tilde{A} \#$ cuse vreodat $\tilde{A} \#$ s $\tilde{A} \#$ o respecte. Ar $\tilde{A} \#$ ta at $\tilde{A} \zeta$ t de periculos de fragil $\tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes n$ bra $\tilde{E} \#$ ele unui om nebun, ea lupta acum devenind puritatea $\tilde{A} \otimes$ potriva r $\tilde{A} \#$ ului.

St $\tilde{A} \# p \tilde{A} \zeta$ nul t $\tilde{A} \# r \tilde{A} \zeta$ mului gardian ... Kyou, cel mai b $\tilde{A} \# tr \tilde{A} \zeta$ n dintre cei cinci fra $\tilde{E} \# i$, nu putea s $\tilde{A} \#$ fac $\tilde{A} \#$ nimic f $\tilde{A} \# r \tilde{A} \#$ s $\tilde{A} \#$ -i fac $\tilde{A} \#$ r $\tilde{A} \# u$ lui Kyoko $\tilde{A} \otimes n$ acest proces. $\tilde{A} \# n$ secret, $\tilde{E} \# tia$ c $\tilde{A} \#$ puterea Cristalului nu-l putea r $\tilde{A} \# ni$ pentru c $\tilde{A} \#$ a folosit o vraj $\tilde{A} \#$ care bloca toate celelalte vr $\tilde{A} \# ji$ $\tilde{A} \otimes$ nainte de aceast $\tilde{A} \#$ b $\tilde{A} \# t \tilde{A} \#$ lie. Era preg $\tilde{A} \# tit$ $\tilde{A} \otimes n$ cazul $\tilde{A} \otimes n$ care Hyakuhei ar fi $\tilde{A} \otimes$ ncercat s $\tilde{A} \#$ foloseasc $\tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes$ potriva lui Gardianul Inimii de Cristal.

Dar asta ... nu anticipase. Nu dorea ca Kyoko s $\tilde{A} \#$ fie r $\tilde{A} \# nit \tilde{A} \#$ ... niciodat $\tilde{A} \#$, nu at $\tilde{A} \zeta$ ta timp c $\tilde{A} \zeta$ t avea puterea s $\tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes l$ opreasc $\tilde{A} \#$.

El nu s-a luptat c $\tilde{A} \zeta$ nd fantomele demonice $\tilde{A} \otimes$ tunecate trimise de Hyakuhei au alunecat de la sol ca $\tilde{E} \# i$ cum ar proveni dintr-un co $\tilde{E} \#$ mar ascuns $\tilde{E} \# i$ se $\tilde{A} \otimes nf \tilde{A} \# \tilde{E} \#$ urau letal $\tilde{A} \otimes n$ jurul corpului s $\tilde{A} \# u$, ca s $\tilde{A} \#$ -l $\tilde{E} \# in \tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes n$ continuare. Kyou arunc $\tilde{A} \#$ o privire spre Toya, v $\tilde{A} \# z \tilde{A} \zeta$ nd c $\tilde{A} \#$ furia ardea $\tilde{A} \otimes n$ ochii de argint ai fratelui s $\tilde{A} \# u$ mai mic.

Hyakuhei $\tilde{A} \otimes l$ $\tilde{A} \otimes nf \tilde{A} \# \tilde{E} \#$ ur $\tilde{A} \#$ pe Toya $\tilde{A} \otimes ntr$ -un atac violent al fantomelor demonice, $\tilde{A} \otimes$ ncerc $\tilde{A} \zeta$ nd s $\tilde{A} \#$ -l $\tilde{E} \# in \tilde{A} \#$ $\tilde{A} \otimes ncol \tilde{E} \# it$, dar Toya se lupta $\tilde{A} \otimes nc \tilde{A} \#$ cu r $\tilde{A} \# zbunarea$ $\tilde{A} \otimes$ potriva lor. $\tilde{A} \# n$ interiorul s $\tilde{A} \# u$, Kyou era recunosc $\tilde{A} \#$ tor pentru restric $\tilde{E} \# i$ le pe care le-a pus fratelui s $\tilde{A} \# u$ ... pentru c $\tilde{A} \#$ f $\tilde{A} \# r \tilde{A} \#$ ele, Toya ar fi atacat cu siguran $\tilde{E} \# \tilde{A} \#$, indiferent de consecin $\tilde{E} \# e$. Doar vederea lui Kyoko $\tilde{A} \otimes ntr$ -un asemenea pericol $\tilde{A} \otimes l$ $\tilde{A} \otimes$ pinse pe Toya peste punctul limit $\tilde{A} \#$.

Kyou putea sim $\tilde{E} \# i$ puterea gardianului lui Toya intensific $\tilde{A} \zeta$ ndu-se cu fiecare b $\tilde{A} \#$ taie de inim $\tilde{A} \#$, $\tilde{A} \otimes$ mpreun $\tilde{A} \#$ cu propria sa putere $\tilde{E} \# i$ puterea fra $\tilde{E} \# ilor$ lor.

Numai la zece picioare distan $\tilde{E} \# \tilde{A} \#$ mai $\tilde{A} \otimes ncolo$, ochii albastri ai lui Kotaro s-au l $\tilde{A} \#$ rgit $\tilde{A} \otimes n$ necredin $\tilde{E} \# \tilde{A} \#$. Nu vroia s $\tilde{A} \#$ o vad $\tilde{A} \#$ pe Kyoko r $\tilde{A} \# nit \tilde{A} \#$, dar nu putea s $\tilde{A} \#$ fac $\tilde{A} \#$ nimic pentru a $\tilde{A} \otimes$ mpiedica asta. Ambele bra $\tilde{E} \# e$ s $\tilde{A} \zeta$ ngerau din b $\tilde{A} \# t \tilde{A} \#$ lie, $\tilde{E} \# i$ picioarele lui nu erau $\tilde{A} \otimes n$ form $\tilde{A} \#$ mai bun $\tilde{A} \#$. El a fost lipsit de puterea s $\tilde{A} \#$ atace chiar acum, $\tilde{A} \otimes n$ timp ce se lupta s $\tilde{A} \#$

stea, lupt nd  mpotriva durerii. Minte a lui era încă  nghe at  de teamă pentru fata pe care o iubea mai mult dec t orice.

   Să nu  ndr zne ti s-o r ne ti sau te voi v cna chiar  i în iad, Hyakuhei, spuse Kotaro cu o voce zdruncinată,  n ependu- i col ii ascu i i, pe măsură ce ochii lui alba tri ghea   ardeau de nevoia represaliilor.  nsu i aerul din jurul lui părea să vină la via   cu răzbunare ca ni te resturi care au explodat în cerc din jurul lui din suflurile sale puternice.

Kamui era  nsp im ntat, dar v z nd-o pe Kyoko lupt ndu-se în brațele lui Hyakuhei, se răzgândise. Praful multicolor str lucea în ochii lui sup ra i. Fără să se g ndeasc  la consecin e, Kamui a alergat direct spre Hyakuhei, cu ghearele  nfrico toare, cu un curaj nemaipomenit n scut din dragostea sa pentru preteasă  i văzut de toți.

Demonii umbrei lui Hyakuhei l-au respins  napoi, mu c nd corpul său în p m ntul tare  i trimi nd resturile în zbor.

Kaen îl smulse pe Kamui într-un loc str ns, cu flăcări care zburau din picioarele lui, în timp ce se arunca în siguran  , urmărindu-l mereu pe cel mai t cn r gardian în timpul bătăliei. Pun ndu-l pe Kamui în pericol la p m nt, Kaen întoarse ochii la Hyakuhei  i stătu între cel mai t cn r gardian  i pericol.

Suki era în genunchi  i îl  inea pe tatăl ei în bra e. Corpul lui, acum ne nsufle it,  i ura ei pentru Hyakuhei s-au strecurat în ea ca să-l ucidă pe Sennin. Privirea ei se fixa acum pe Kyoko, dorind să- i salveze pe cea mai bună prietenă de la aceea i soartă rece cu care se  nt lnise un om at t de  n elept.

Shinbe protectiv în fa a lui Suki, bloc ndu-i corpul ei de vederea lui Hyakuhei. V ntul furiei lui Kotaro a suflat părul albastru al lui Shinbe pe fa a lui ... d ndu-i o expresie b ntuit  ochilor cunoscu i de ametist.  ngrijorarea lui pentru Kyoko s-a intensificat atunci c nd a sim it puterea Cristal cresc nd.

"Nu ...", cuv ntul l-a lăsat ca  i cum ar fi suflat brusc v ntul din el. Shinbe  tia că dacă Hyakuhei a ob inut toată puterea din gardianul inimii de cristal, atunci ambele lumi ar fi în pericol grav. O lacrimă răzvrătită a căzut br zd ndu-i obrazul, sim ind că inima lui s-a zdruncinat că nu putea face nimic.   ... Kyoko.  

Hyakuhei s-a uitat în jur la du manii care au stat în calea lui at t de mult ... urma ul propriului său frate.  tia că le era frică să-l atace, pentru că acum o  inea pe Kyoko ca un scut  i el sim ea furia cresc nd peste tot în jurul lui.

Aripile sale de abanos s-au întins, cre nd un fundal întunecat în spatele lui, în timp ce ochii lui la fel de  ntuneca i se bloca  pe fata din brațele său. " ncearc  să te protejeze". A spus el cu o voce lini tit , ca  i cum nu ar fi fost în mijlocul unei bătălii, ci doar o privea după margine.

Putea sim i gardianul inimii de cristal sacru, care era încă vizibil în mijlocul pieptului gol. Dragostea ei fa   de gardienii care se luptau să o protejeze era singurul lucru care încă păstra cristalul de scufundarea pentru restul drumului în corpul său  i d ndu-i puterea pe care o dorea.

Puritatea acelei iubiri a fost puterea ei  i ea o folosea pentru a  ncerca să tragă cristalul de la el... el o sim ea. Dar, de asemenea, putea să simtă puterea care curgea deja prin venele sale  i care l-a făcut doar să vrea mai mult.

Ochii lui s-au înmuiat pentru o clipă când  i  optea, ca  i cum ar fi vorbit cu un iubit. "Nu e destul."

Hyakuhei a decis să folosească puterea pe care a c c tigat-o deja de la cristal  mpotriva lui Kyoko într-un mod care ar distruge legătura iubirii care înconjura micul grup.  tia că trebuie să o opreasc  ... doar pentru că puterea ei era la fel de puternică ca

È#i cristalul pe care-l È#inuse odată# Ă#n ea. AcelaÈ#i cristal pe care l-a lĂ#sat odată# sĂ#-l iubeascĂ# ... doar pentru a-È#i lua dragostea cu cruzime din Ă#nÈ#elegerea sa.

El a tras faÈ#a lui Kyoko È#i a pus un sĂ#rut blĂ#nd pe buzele ei inocente. Privind Ă#n ochii ei verzi furtunoÈ#i, a intrat Ă#n mintea ei folosind puterea gardianului inimii de cristal.

Hyakuhei a cĂ#utat amintirile gardienilor pe care ea Ă#i iubea atĂ#t de mult ... le-ar lua de la ea. FurĂ#nd amintirile oamenilor pentru care ea a luptat i-ar slĂ#bi puterea È#i È#i-ar Ă#ntĂ#ri puterea lui.

Kyoko nu putea clipi. Ea a simÈ#it ghearele sale diavoleÈ#ti Ă#n mintea ei Ă#ncercĂ#nd sĂ#-i distrugĂ# amintirile È#i sĂ# distrugĂ# motivul acestei lupte a ei ... Ă#ncercĂ#nd sĂ#-i ia dragostea din ea. Prietenii ei, toÈ#i, nu i-ar permite.

Kyoko a simÈ#it muÈ#cĂ#tura controlul ei, lĂ#sĂ#nd-o cu un singur lucru pe care sĂ#-l foloseascĂ# Ă#mpotriva lui, È#i acesta a fost chiar lucrul pe care el Ă#ncerca sĂ# i-l ia È#i sĂ#-l distrugĂ#. Ochii Ă#i strĂ#luceau cu furie care nu mai era reprimatĂ#. Ă#È#i strĂ#nse mĂ#cinile Ă#n pletele argintii Ă#n miez de noapte È#i le Ă#mpinse frunÈ#ile Ă#mpreunĂ#, tremurĂ#nd ca un val de maree puternic.

Vocea ei strĂ#pungĂ#nd tă#cerea cĂ#mpului de luptă#, a È#ipat. "Vrei asta aÈ#a de ră#u? AICI! Ia-l !!!!"

Ochii aurii ai lui Kyou strĂ#luceau intens, pe mĂ#surĂ# ce frica Ă#l trĂ#gea precum lama unui cuÈ#it fierbinte. Ce a fĂ#cut preoteasa? È#tia cĂ# ceva a fost teribil de greÈ#it È#i a simÈ#it puterile sale psihice chemĂ#ndu-l ... Ă#ndemnĂ#ndu-l sĂ# asculte È#i sĂ# vadĂ# Ă#nainte de a fi prea tĂ#rziu! El a strĂ#ns acea putere È#i a intrat Ă#n mintea lui Kyoko, Ă#ncercĂ#nd sĂ# vadĂ# ce s-a Ă#ntĂ#mplat. El ar fi cĂ#zut Ă#n genunchi la ceea ce el a fost martor dacĂ# demonii din umbrĂ# nu ar fi fost Ă#nfĂ#È#uraÈ#i atĂ#t de strĂ#ns Ă#n jurul lui ... È#inĂ#ndu-l imobil.

Imaginile È#i sunetele vor fi implantate pentru totdeauna Ă#n ochii minÈ#ii lui È#i Kyou a È#tiut cumva cĂ# nu va putea niciodatĂ# sĂ# zdruncine sentimentele care s-au spĂ#lat de pe el. Pentru cĂ# Ă#È#i dĂ#du seama cĂ# privind Ă#n ochiul minÈ#ii ei, Kyoko adĂ#postise sentimente de dragoste atĂ#t pentru el, cĂ#t È#i pentru fraÈ#ii sĂ#i. Putea sĂ# vadĂ# fiecare atingere, sĂ# simtĂ# orice emoÈ#ie care sĂ#-l mă#ngĂ#ie È#i fiecare lacrimĂ# ascunsĂ# sĂ# Ă#l zdrobeascĂ# aÈ#a cum trebuie sĂ# o aibe ea.

Kyou a fost, de asemenea, agitat la miezul nopÈ#ii, Ă#n timp ce Ă#È#i dĂ#du seama cĂ# Kyoko avea mai multĂ# putere decĂ#t oricine crezuse vreodată# cĂ# are ... putere de care chiar È#i ea nu È#tia. El putea sĂ# vadĂ# È#i sĂ# simtĂ# orice amintire, trecĂ#nd din mintea ei Ă#n a lui Hyakuhei, ca È#i cum ar fi tras direct Ă#n inima lui, unde nu-l va elibera niciodatĂ#.

Anii dragostei, durerii È#i sacrificiului ... a dat totul Ă#ntr-o clipĂ#.

Pe obrazii lui Kyoko s-au strecurat lacrimi Ă#nduioÈ#Ă#toare, Ă#n timp ce ea a Ă#mpins toate amintirile iubirii È#i prieteniei, durerii È#i sentimentelor secrete pe care le-a avut pentru toÈ#i cei care au luptat cu ea Ă#n mintea lui Hyakuhei. Era singura armĂ# care i-a mai ră#mas.

Instant, diavolul de Hyakuhei a fost destabilizat. Toată# lumea a simÈ#it schimbarea puterii, pe mĂ#surĂ# ce cristalul a Ă#nceput sĂ# clipeascĂ# de la luminĂ# Ă#ntunecatĂ# la o luminĂ# albĂ# orbitoare, È#i apariÈ#iile umbrite ce-i reÈ#ineau pe Toya È#i Kyou s-au dezintegrat Ă#n aerul subÈ#ire.

Kyoko a vĂ#zut cum Ă#ngerul Ă#ntunericului a devenit confuz, faÈ#a sa perfect palidĂ# a devenit distorsionatĂ# de durere.

Chiar cĂ#nd se simÈ#ea cĂ# alunecĂ#, Kyoko Ă#i luĂ# amĂ#ndouĂ# mĂ#cinile È#i Ă#i luĂ# cristalul, trĂ#gĂ#ndu-l din carnea lui. È#tia ce a trebuit sĂ# fie fĂ#cut, pentru cĂ# simÈ#ea deja cĂ# mintea ei pierdea lupta cu amintirile pe care ea nu voia sĂ# le uite. Lacrimile cristaline au alergat Ă#n jos pe obrazii deja brĂ#zdaÈ#i.

Ă#È#i dĂ#duse amintirile la o parte pentru a le salva pe toate. Rapid, Ă#nainte sĂ#-È#i piardĂ# gĂ#ndul, ea a È#inut gardianul inimii de cristal pe propriul piept ... paralel cu inima ei.

Întorcându-se pentru a-i vedea pe Toya și Kyou ambii sărind în sus pentru ea, ea își opti "Amintiri-vă de mine ... vă rog ... găsiți-mă."

Ultimul lucru pe care Kyoko l-a surprins, pe măsură ce privirile ei începură să strângă, ambele își pău numele ei și se apropiau de ea. Unul cu ochi de aur lichid și celalt cu ochi de argint topit ... apoi lumea ei s-a transformat în negru.

Kyou a simțit că Kyoko se ofilește și a crezut că moare. Sări în sus la unison cu Toya, încercând cu disperare să atingă când totul se schimbă, ca și cum o picătură de apă ar fi lovit suprafața ochilor ei. Valuri au explodat dinspre Kyoko și a dispărut în spațiul înalt. Atunci Hyakuhei a început de furie și a dispărut și el.

Mintea lui Kyou se rostogoli, în timp ce strigătul fratelui său, care s-a alăturat lui, se opri brusc, ca și cum sunetul ar fi fost tăiat de o clipă, și a știut că Toya de asemenea a dispărut. Kyou a aterizat grațios pe locul gol pe care era doar o secundă înainte să fie gol de înta sa dorită. Privirea lui furioasă se aprinse în jurul lui în negare. Toată lumea dispăruse.

Kyou simți adrenalina urcându-i-se prin vene și amestecându-se cu sângele său nobil de gardian. El a văzut și a simțit totul. Avea acum toate amintirile ei. Kyoko dusă totul pentru a le salva, iar în ultima clipă și-a auzit dorința. Probabil că nici măcar nu țintea de făcuse ... dar le-a luat cu ea, lăsându-l în urmă.

Vraja pe care o aruncase în jurul său pentru a păstra cristalul sacru împotriva lui, îl împiedicase să-i urmeze oriunde ar fi plecat ceilalți. Cu doar câteva cuvinte optite, ea luase totul de la el.

Trupul său era înalt și mândru. Părul său de argint, la lungimea genunchiului, se învârttea în jurul lui, și mătasea albă a cămășii îi tremura în briză, ca și când ar fi stat în ochii unei furtuni nevăzute, care se potrivea cu furtuna care răgea în inima lui chinată.

Apariția lui era aceea a unui inger ... regal, puternic și perfect, pe măsură ce se uita la câmpul de luptă pustiu. Până când își ridică o mână pe obraz, prinzând lacrimă rapidă nici nu a avut puterea să se oprească.

Viziunea lui Kyou a notat în timp ce penele de aur se învârtteau de pe aripile care i-au crescut, înconjurându-l într-o strălucire aurie, dezvoltându-se pentru prima dată adevărata sa identitate în viața lui fără vărstă.

Singura rană rămasă din bătălie a fost lovitura care a apărut în inima lui ... o inimă pe care nimeni nu crezuse că o posedă. Privirea lui se îndreptă spre statuia care se afla la câțiva metri și își opti: "Kyoko, nu te-am părăsit. Distanța de peste o mie de ani nu este suficientă să mă împiedice să te găsesc din nou ...".

Capitolul doi "Reversul"

Pe cealaltă parte a Inimii Timpului, doi ani mai târziu ... Ți este peste o mie de ani Ți viitor.

Scrisoarea a fost adresată sanctuarului din Hogo. Bunicul Hogo se uită la plicul elegant pe care Ți trimisese mesagerul Ți timp ce Ți ducea Ți napoi la masă, unde beau ceai. Ți înainte de a bate la ușa, se bucura de liniștea Ți liniștea casei de obicei supra activă.

Toți ceilalți ieșiseră pe seară. Tama a fost la camera de joc din oraș cu prietenii, Ți Kyoko a plecat la bibliotecă pentru a studia, Ți timp ce doamna Hogo a plecat să facă niște cumpărături.

Ridicând un cuțit mic de pe masă, bunicul a trecut cu atenție lama ascuțită prin plicul cu marcat de aur. Găsi Ți untru, trăgând o scrisoare notarială pe hârtie cu mult aur Ți Ți ncepu să citească. Cu cât citea mai mult, cu atât ochii deveniseră mai largi. A fost o bursă, o bursă completă la o coală foarte scumpă la marginea celeilalte părți a orașului.

"Universitatea KL." Bătrâna sa voce a fost uimită pentru prima dată de mulți ani. Ți a citit, că totul ar fi fost plătit integral, chiar Ți costul căminului la care avea să se cazeze Ți a fost semnat de fondatorul colii, cu inițialele lui, citind K.L.

Bătrânul chip al bunicului se ridică Ți Ți cel mai strălucitor zămbet pe care Ți avea de mult timp. Kyoko urma să fie mai mult ca fericită. Ți tia că era Ți grijorată că lipsa atât de mult de la coală ar fi împiedicat-o să fie acceptată Ți Ți orice academie, iar acum ar merge la una care să depășească orice altă academie din regiune.

Se Ți ncruntă la gândul... A fost cea mai dificilă coală de intrat, pentru că nu Ți tia pe nimeni care să fi reușit când a aplicat. De asemenea, se zvonea că au foarte puțini studenți din cauza cerințelor extrem de ridicate doar pentru Ți nscriere. Cum a fost acceptată Ți Ți ntr-un loc Ți care nici măcar nu a solicitat?

Mintea lui a revenit la ultimii doi ani. A luat-o pe Kyoko pentru a se Ți ntoarce Ți bătaia lucrurilor după ce s-a Ți ntors din casa sanctuarului atât de dezorientată. Toți fuseseră confuzați când se Ți ntorsese brusc, pentru că nu Ți a amintit prea mult de momentul Ți care dispăruse.

Familia Hogo Ți tia unde a plecat, pentru că a alunecat Ți napoi Ți a trecut de mai multe ori prin portalul de timp ... Kyoko a fost singura care a avut brusc amnezie despre asta.

Nici nu-Ți aduse aminte de Toya. Dar pentru bunicul a fost bine, pentru că ar fi mai bine dacă ar fi uitat, oricum, de gardianul care trecea prin timp oricând. A fost cel mai bine că a uitat totul despre cealaltă parte Ți pericolul pe care-l adusese.

Ochii i se Ți ntoarseră trist pentru o clipă. Da, familia cunoștea cel mai mult tot ce se Ți ntâmplase pentru că Kyoko s-ar fi Ți ntors Ți s-ar fi Ți ntors Ți ntre lumi Ți Ți timp ce din această parte, Ți va umple de cele mai recente Ți ntâmplări. De asemenea, putea să spună că a ascuns multe lucruri pe care nu le dorea să le Ți tie. Lucruri pe care nu le-ar fi cunoscut niciodată pentru că uitase aceste secrete.

Chiar Ți după ce fratele ei mai mic, Tama, Ți spusese o mulțime de ceea ce Ți tia; ea doar clătină din cap Ți Ți coborât ochii. Ți amintea doar că era singură Ți Ți cealaltă lume. O lume plină de monștri.

Bunicul Ți a subțiat buzele Ți timp ce se gândea. Ți tia că lucrurile fuseseră stabilite, deoarece Kyoko a spus că Ți amintea ceva despre Gardianul Inimii de Cristal care se Ți ntorcea Ți ea Ți că asta s-a terminat. După câteva săptămâni, se aruncase singură Ți napoi Ți coala ei Ți lua calificative excelente, Ți acum toate acestea fuseseră plătite. Bunicul auzi ușa deschisă Ți surâsul i s-a lărgit.

SĂrutând scrisoarea ca   i cum ar fi fost un farmec de noroc sf  nt, el   i-a privit nepoata care mergea Ă n bucĂ tĂ rie... Kyoko urma sĂ  iubeascĂ  asta.

*****

Trei sĂ ptĂ mĂ ni mai tĂ rziu  

Ochii de aur priveau cum fata din trecut se apropia de academie. El o g  sise   i cumva ar face lucrurile din nou. Sim  i scutul sĂ u uman alunec  nd pentru o clipĂ , c  nd ochii lui plin de aur lichid, Ă n memoria tuturor lucrurilor care se petrecuserĂ  Ă n acea zi fatalĂ  Ă n mijlocul unui c  mp de luptĂ  mortal.

Radia  iile soarelui de diminea   venind Ă n fereastrĂ  aruncau o umbrĂ  ciudatĂ  Ă n spatele lui, Ă n imaginea aripilor.    i ridicĂ  mĂ na cu gheare   i Ă  i Ă ngustĂ  ochii, urm  rind cum ghearele se retraserĂ  pe mantaua lui umanĂ .

  ntorc  ndu-  i ochii b  ntui  i Ă napoi la preoteasĂ , Ă  i calmĂ  puterile interioare. A fost timpul   i, cu puritatea lui Kyoko, a sim  it trezirea r  ului   i Ă n jurul lui. Lupta neterminatĂ  va Ă ncepe Ă n cur  nd. De data aceasta... el nu ar face aceea  i gre  ealĂ .

Kyoko se uitĂ  la clĂ direa imensĂ . Pentru ea aproape ar  ta ca un castel m  re   dintr-un trecut necunoscut.    i z  mbi Ă n sine. Pur   i simplu nu putea sĂ  o ajute. Era Ă ncĂ  at  t de fericitĂ  dupĂ  ce a aflat despre bursĂ    i despre faptul cĂ  ar locui aici.

Se uitĂ  Ă napoi la Tama. El a fost de mare ajutor c   a venit sĂ  o ajute cu sacii   i sĂ  se stabileascĂ . Kyoko a fost bucuroasĂ  c   i-a vorbit mamei   i bunicului sĂ  r  mĂ nĂ  acasĂ    i sĂ -  i spunĂ  la revedere de acolo. Acum se sim  ea aproape luminatĂ  de aceastĂ  cantitate imensĂ  de libertate   i respirĂ  ad  nc, savur  nd-o.

"Kyoko, o sĂ  stai acolo toatĂ  ziua sau o sĂ  mergem sĂ  Ă  i g  sim camera de dormit?" Tama b  jb  i, de  i   i pe el Ă l impresiona. Se uitĂ  Ă n sus la u  a giganticĂ  care ducea la u  ile principale.

Kyoko a ridicat harta Ă n mĂ na ei   i a ar  tat o clĂ dire enormĂ  care se conectase la partea dreaptĂ  a academiei.     Ar trebui sĂ  fie clĂ direa potrivitĂ .     Se Ă ntoarse   i-i f  cu un semn cu Tama. "Mul  umesc c   m-ai ajutat Ă n aceastĂ  diminea  ."

Tama z  mbi, sim  indu-se pu  in jenat. "Sigur Kyoko, la urma urmei, m   scapi de tine pentru o vreme,   i asta e destul de pl  tit". S-a afundat   i a ie  it Ă ncerc  nd sĂ  iasĂ  din ea tot timpul, murind de r  s.

Kyoko Ă ncepu sĂ -l urm  reascĂ , dar se opri Ă n mijlocul treptei, sim  indu-i ochii.

  n timp ce briza a suflat p  rul ei ro  cat de pe fa  a ei, ea a ridicat ochii spre clĂ dire, Ă ntreb  ndu-se ai cui ochi o m  ng  iau, dar nu putea vedea pe nimeni. Ea a fost capabilĂ  sĂ  simtĂ  lucruri ciudate Ă n ultimii ani   i ea   tia f  rĂ  Ă ndoialĂ  c   cineva era acolo... privind-o. Aproape c   sim  ea c   o atinge.

Se g  ndi c   v  zu o mi  care la o fereastrĂ  superioarĂ , dar, dupĂ  o inspec  ie mai atentĂ , o g  si goalĂ . Kyoko Ă n  l   un oftat Ă n  untru, realiz  nd c   sentimentul ciudat disp  ru.    i mu  cĂ  Ă ncet buza de jos, a  tept  nd ca dezam  girea sĂ  plece.   nvinsĂ  Ă n cele din urmĂ  l-a prins pe Tama c  nd intra pe u  Ă . Am  ndoi au Ă nghe  at c  nd s-au uitat Ă n jur.

   Locul   sta e minunat,      opti Tama, Ă n timp ce privi Ă n sus, apoi se aplec   pentru a ad  uga cu o voce serioasĂ . "Poate dore  ti sĂ  p  strezi acea hartĂ ... te cunosc, te vei pierde aici".

Kyoko p  rea sĂ  nu-l audĂ , Ă n timp ce ochii   i r  tĂ ceau Ă n interiorul s  lii principale. Sala Ă n care locuiau era de cel pu  in trei etaje Ă n  l  ime, cu sc  ri care se rostogoleau p  nĂ  la celelalte etaje Ă ntr-o spiralĂ . Pe o parte, era o bibliotecĂ  enormĂ , Ă n timp ce cealaltĂ  parte ar  ta ca o zonĂ  de agrement, iar Ă n mijloc era un candelabru gigantic at  rnat de tavanul Ă nalt boltit.

â## Mi-ar plăcea foarte mult să# văd asta când,## confirmă# ea cu o înghițitură#.

Mai jos erau zone de Țedere cu mobilier de pluș. Studenții erau deja ocupați Ți Ți făceau diferite lucruri, deȚi era foarte devreme dimineaȚa. Vroia să# fie aici cât mai curând posibil, Ți acum era 7:30. Ea se uită# repede la hȚrtie, întrebându-se unde ar trebui să# mergă#.

Mormând, ea se uită# peste umăr la Tama Ți arăta în sus scările în spirală în faȚa lor. Aveau patru valize între ele, de vreme ce Kyoko se miȚca de fapt Ți erau foarte grele.

Expresia lui Tama a scăzut. "Cred că# glumeȚi." El a dat drumul mânerului celei mai mari valize, Țtiind că# roțile de pe fundul lui nu ar fi ajutat de data asta. "Am doar 12 ani pentru ca să# strig cu voce tare."

Ea Ți întări umerii în hotărȚre.

Kyoko a fost surprins când o voce masculină# din spatele ei a întreat: "SunteȚi domniȚoara Kyoko Hogo?"

Se întoarse instantaneu spunând: "Da".

Ochii ei s-au lărgit când s-au întălnit cu un tip foarte frumos. Avea uimitori ochi albaștri Ți păr lung Ți întunecat care era prins în spate într-o coadă# de cal. Privind cu uimire, simȚi că# o briză# ciudată# îi măngăie faȚa. Capetele părului ei moale îi gâdilau obraji, pe măsură# ce îl prinse briza.

Ți arăta un zămbet foarte fermecător. Apoi, spre uimirea ei, el Ți-a frânt degetele Ți doi tipi au ieșit aproape de nicăieri, Ți-au luat sacii Ți au urcat scările cu ei. Ochii lui Kyoko se lărgiseră în timp ce îi privea, dar înainte de a putea spune ceva, celălalt tip îi luase mâna în a lui Ți o aduse la buze, îi dădu un sărut ca de prinș.

Numele meu este Kotaro Ți nu aȚ vrea să# văd pe cineva aȚa de frumos că# trebuie să# transporte ceva atât de greu. Acum, dacă# mă# vei urma, Ți voi arăta dormitorul tău." Înăznd mâna în a lui, Kotaro se întoarse cu încredere Ți porni pe scări.

Căldura bruscă# care se răspândi de-a lungul degetelor lui Ți braș# pără# să# continue să# se răspândească# în corpul lui... trezindu-i săngele de gardian. Era secretul ei păstrat. Kotaro îi dădu mâna strâns, Țtiind că# era cea pe care o așteptase cu aȚa răbdare. A simșit că# era al doilea care a urcat în cameră#.

Kyoko ridică# o sprânceană# delicat, gâzduindu-se în sine: "Zeii m-au salvat de băieȚi. An ce am intrat?"

Întorcându-se, ridică# din umeri la Tama, care stătea acolo cu gura deschisă#. Kyoko Ți înclină# capul în lateral Ți ridică# o sprânceană#. "Tama fii atent, ai putea să# prinzi muȚte aȚa." Apoi, înainte de a se putea redresa, s-a întors Ți a urmat forma tipului cunoscut doar ca Kotaro.

Ea a creat-o mental pentru ea pe tabla ei imaginară#, unde păstrase scorul în secret pentru ea Ți Tama. L-a auzit în spatele ei, în timp ce urca pe scări, Ți acum Țtia că# va căștiga jocul.

Au trecut de un alt tip în josul scărilor Ți, în timp ce el a trecut fără# să# se uite la ea, a simșit o clipire prin inima ei Ți respira i s-a oprit. Toate sunetele au dispărut în timp ce el a trecut cu miȚcare înceată#. Apoi, totul s-a întors la mult prea normal pe măsură# ce inima ei a depășit băștile, apoi a urcat.

Un sentiment de neliniȚe se strecură# pe pielea ei ca Ți cum ar fi lipsit ceva... sau mai mult ca Ți cum ar fi pierdut ceva Ți îi lipsea teribil. Încercând să# zdruncină# reacȚia ciudată#, nici măcar nu se întoarse să# se uite la cine o făcuse, simșind că# în acel moment era mai bine să# nu Țtie.

"Ei bine, măcar sunt destui băieți pe aici pentru ca voi să știți peste", a optit Tama făcând-o pe Kyoko să măcășie mental.

În vârfurile scărilor se întoarse, urmându-l pe Kotaro pe un hol lung, cu multe uși pe ambele părți. Ea presupunea că acestea erau camerele de dormit, dar nu a încetinit deloc sau nu s-a oprit la nici una dintre ele. La capătul holului era o ușă pe care se citește NU intra. Era puțin cam confuză atunci când Kotaro îi cei doi purtându-le sacii grațios printre ele ca și cum ar fi aparținut locului, doar pentru a se întoarce la un alt zbor pe scări.

Tama s-a nchis de Kyoko și a bombănit: "Cred că te trimit în temniță."

Kyoko a zămbit peste umăr la ea: - Noi mergem în sus nu jos figuranto.

Atunci, o cameră rece în vârfurile turnului, Tama se răsuci spre spate cu capul.

Ei bine, cel puțin eu voi rămâne în formă, spuse ea, în timp ce ajunseră la vârfurile unui alt refugiu elegant de scări, apoi s-au întors pe un alt hol, dar acesta era frumos. Părea că podeaua era chiar făcută din marmură. Ușile erau foarte îndepărtate. În această sală erau doar trei camere și în fiecare grijă pentru sine că poate Kotaro nu ȋtia unde ar fi presupus că ar trebui să fie.

Kotaro a mers la ultima ușă, gândindu-se că trebuie să fie o persoană foarte specială, pentru că în acest hol nu erau prea mulți oameni lăsați să ȋtie că este cea mai bună cameră din întregul campus. A părut în fața ușii și a așteptat-o pe ea și pe tânăra ei prietenă să ajungă.

Kotaro se mira, ea era nervoasă. El putea să miroasă. Se uita în ochii ei furtunoși de smarald și simțea deja inima tremurând, dar deocamdată, el ar face așa cum i s-a spus.

ȋși îneca mâna, cu palma în sus. "Acum voi pleca, dar dacă este nevoie de ceva..." El îi dădu cheia de la camera ei, arătându-i o privire care o făcu să fie roșie, se aplecă galant, apoi le făcu semn celor doi bărbăți să-l urmeze.

Kyoko și Tama s-au întors și i-au privit cu sprâncenele ridicate părăsind ușor și ieșit din vizor, apoi Kyoko a aruncat o privire spre ușă și a respirat. Chiar pe ușă pe o plăcuță de identificare a citit Kyoko Hogo în litere de aur.

Tama a lovit-o pe sora lui pe umăr chicotind. "ȋtii... poți prinde muște în felul ăsta."

Kyoko îi roti ochii în timp ce ea îi ȋterse mental punctul pe care îl dăduse mai devreme. Luând cheia, a descuiat ușa și a deschis-o timid, privind înăuntru.

Ochii lui Tama au fost la fel de mari ca furiile și el a trecut în spatele ei. În niciun caz! Această cameră este aproape cât toată casa noastră. "Vocea plină de uimire a produs ecou în liniște. Ai putea deschide un club de dans în depozit în această piesă.

Deci îi place temnița mea?" Kyoko a adăugat punctul înapoi unde a aparținut.

*****

Două ore mai târziu, după ce ea i-a mulțumit lui Tama și i-a trimis afară, Kyoko stătea în baie, punându-i lucrurile pe rafturi. Se uită din nou la cadă, care era suficient de mare pentru cinci persoane.

Murmurând, ea imita cuvintele fratelui ei mai mic, "În nici un caz!"

Simțea părul stăcând pe gât în spate, întrebându-se din nou dacă era o greșală. Da, ȋși opti ea pentru sine. Cineva i-ar arăta oricând și i-ar spune să-ȋși împacheteze lucrurile. ȋtia doar că ar trebui să se afle într-o cameră nepotrivită.

Kyoko a plecat și s-a uitat în jurul dormitorului. Patul era cel mai mare pat pe care-l văzuse vreodată, și deja făcuse complet, complet cu pătură pufoasă și tot. Camera era frumoasă cu purpuri și albastru din care era făcut covorul roșu și patul. Erau stropi de roșu nchis ici și colo și un dulap suficient de mare pentru a se pierde în el.

Intră în sufragerie, unde totul era în negru. Era aur, echipat cu tot ce putea fi dorit de cineva. Ea deja a verificat bucătăria. Era echipat pe deplin. Kyoko clătină din cap pentru a unsprezecea oară. "În niciun caz." Ea se mușcă buza de jos, întrebându-se ce să facă acum. Era dimineața zilei de sâmbătă, și cursurile nu încep până luni.

##Ei bine, nu pot să mă ascund aici toată ziua, a mormăit ea în sine.

Simțindu-se că cum se plimba în jur unde nu ar fi trebuit să fie, Kyoko se îndreptă spre ușa și se împinse capul în hol. Fără să vadă pe nimeni, a ieșit și a nchis ușa în urma ei, apoi a mers în liniște înapoi pe scările care duceau în jos.

Din nou, avea sentimentul că ar fi urmărit și i-a trecut un tremur pe spina, dar ea continua să meargă, nu îndrăznește să se întoarcă și se uie.

Ea mă poate simți, și spuse Kyoko. Poate puterile ei nu erau îngropate așteptând cum se temea. Alina cunoștea pe cel de-al doilea care a pătruns în camera ei, și el a inhalat mirosul plin de viață... savurându-l.

Memoria mirosului ei părea să reamprospăteze alte amintiri. "În curând preoteasă, noi se vom descoperi din nou puterile. Poți alege să le ascunzi... dar nu pentru mult timp." Se aplecă pe perete de pe hol, cu ochii săi aurii, urmărind-o până când nu se mai vedea.

*****

Kyoko ar fi putut respira puțin mai ușor odată ce s-a aflat la parter. Ea a observat că acum o să fie cu oameni de vârstă ei. Susținând și zdruncinând ultima ciudățenie de la etaj, Kyoko stătea acolo pierdută în gânduri pentru încă un moment.

Nu a putut să o facă atunci când simțurile ei au fost lovite. Uneori, ea dorea ca să nu simtă lucrurile deloc. A împins-o până la capătul gândirii în timp ce privea în jurul parterului mare al clădirii. ##Am nevoie de un comutator de pornire și oprire pentru acest lucru, murmură ea, încă gândindu-se la vibrațiile stranie pe care le-a avut doar cu un moment înainte.

Se uită la bibliotecă și apoi se uită repede spre cealaltă parte, hotărând că dorește să afle mai mult despre această zonă. Exersarea și fusesse obișnuită atât de timp de când se amintea și dorea să rămână așa. În ultimii doi ani, ea a învățat arte marțiale de tot felul, și a iubit libertatea de mișcare care i-a dat corpului ei mlădie.

Trecând în camerele de recuperare, a observat că există multe zone de antrenament diferite. Într-una din cele mai mari săli de gimnastică, putea vedea prin geam. Nu putea rezista să se oprească și să le privească pentru o clipă. Doi oameni păreau că s-au luptat cu sabia. Auzind zgomotul de metal pe metal, ridică o sprânceană. Trecând mai aproape de ușa camerei, ea a rămas în ascultare.

"Nu acorzi atenție Suki." Cel care era îmbrăcat în negru vorbea cu o voce tăcătoare de bărbat, în timp ce se răsuca și-l bătu pe celălalt pe fundul răzând.

Kyoko nu putea să vadă chipul fiecăruia, pentru că purtau măști de protecție.

##Shinbe!" a venit o voce foarte furioasă, dar feminină. Apoi, fără avertisment, persoana a sărit înainte și l-a lovit în cap, mai mult ca și cum i-a lovit cu capul cu sabia, apoi a scos casca de pe cap.

Kyoko a fost surprinsă să vadă curgerea lungă de păr brun afară și în jos pe spatele fetei, în timp ce se îndreptă spre celălalt și o pocni în piept cu degetul, cu un spasm de sprânceană. "Este greu să te lupți serios când ești așteptată de rău."

Shinbe și ea își lăsa capul pe spate rănjind. Într-un fel de predare și-a aruncat ambele mâini în aer, susținând. "Îmi pare rău Suki, dar a fost... și nu l-ai protejat." Simțind

o mi-e care de senza-e de furnică-turi în valuri pe pielea lui, se în-crun-tă, apoi în-toarse în-cet privirea de ametist spre fata care stă-tea în u-e: "Aha, se pare că avem un vizitator."

Kyoko a vă-zut cum fata, pe nume Suki, se ro-ea, în-frun-tă-nd în-că privirea adversarului, apoi se în-toarse de la el, merg-ă-nd spre ea cu un ză-ămbet larg.

"Bă-rba-e-i", e-i-a rotit ochii în-nainte de a-e-i în-tin-se mă-ăna în-tr-o manier-ă prietenoasă. "Bun-ă, sunt Suki, e-i această scuz-ă proast-ă pentru un tip este Shinbe", e-i-a aruncat degetele spre tipul care se plimba în spatele ei, în-că r-ă-ă-njind.

â-ă-Suki,â-ă exclam-ă t-ă-ă-n-rul pe nume Shinbe. â-ă-M-ai r-ă-nit în vitez-ă.â-ă El a subliniat afirma-e-ia pun-ă-ndu-e-i ambele mă-ăini peste inima sa.

Suki se în-crun-tă asupra lui, "Shinbe... dacă te-a-e putea r-ă-ni, creierul tă-u ar fi sc-ă-pat dintre urechi de acum în-nainte de toate loviturile pe care m-ai for-e-at să e-i le dau".

Shinbe în-e-i ridic-ă spr-ă-ăncenele: "E-tii că iubesc dragostea dur-ă cu care mă-ă atragi".

"Ă-e-i voi ar-ă-ta o dragoste tare aici în-tr-un minut, dar nu vreau să sperii noua fat-ă", a e-intit Suki.

Kyoko o plă-cea deja e-i lu-ă-ndu-i mă-ăna în-tr-o agitare ferm-ă, a ză-ămbit. "Bun-ă, sunt Kyoko Hogo, dar vă rog doar Kyoko."

Se uit-ă la tipul care stă-tea în spatele lui Suki. "Este foarte frumos să vă cunosc pe am-ă-ădoi". Era ceva cu ochii lui care atr-ă-ăgea aten-e-ia lui Kyoko. Ei erau uimitori de culoare ametist e-i foarte uluitori. P-ă-rul era pu-e-in mai lung dec-ă-ă lungimea um-ă-rului e-i foarte în-tunecat, cu eviden-e-ieri albastre. ă-i aducea aminte de o c-ă-ănt-ă-re-e-ă din grupurile de rock din anii 80.

Suki ză-ămbi de la ureche la ureche. "Hei, am auzit despre tine. Da, e-tiam că vii azi. Voiam să vin în că-ăutarea ta e-i să-e-i ar-ă-t în-ămprejurimile. Dintr-o dat-ă, ea se uit-ă la fa-e-a ei e-i în-e-i în-toarse capul în lateral, fix-ă-ndu-l pe Shinbe cu o privire ferm-ă: "Nu a-e face asta dacă a-e fi tu".

Kyoko în-e-i în-clin-ă capul pentru o privire. Destul de sigur... mă-ăna tipului s-a oprit în mijlocul aerului, aproape ating-ă-nd fundul lui Suki e-i ză-ămbea cu un ochi în-stelat.

Shinbe oft-ă e-i în-e-i arunc-ă mă-ăna: "Ă-ntr-o zi, o să-mi dau seama cum e-tii, chiar e-i atunci c-ă-ănd nu te ui-e-i."

Suki doar a strigat: "Eu doar fac asta, asta e tot!" D-ă-ndu-i lui Kyoko un ză-ămbet prietenos, ea a spus: "Vino cu mine e-i o să mă schimb rapid." O lu-ă pe Kyoko de mă-ănă e-i o trase afar-ă pe u-e-ă.

Kyoko se în-toarse spre Shinbe ca să-l vad-ă flutur-ă-nd. 'Acestea dou-ă vor fi pline de distrac-e-ie,' se g-ă-ăndi ea în timp ce ea era tras-ă în vestiarul pentru femei.

Suki putea să spun-ă că în plă-cea de Kyoko e-i, din anumite motive, sim-e-ea că o cuno-e-tea f-ă-ră să o cunoasc-ă. "Kyoko, spune-mi pu-e-in despre tine în timp ce mă schimb", a spus ea p-ă-e-ind în spatele peretelui desp-ă-r-e-itor.

Kyoko se a-e-ăz-ă pe o banc-ă, sim-e-indu-se complet confortabil-ă în jurul lui Suki. "Ei bine, vin dintr-un mic cartier din cealalt-ă parte a ora-e-ului. e-i din anumite motive, din senin, am primit o scrisoare spun-ă-nd că am o burs-ă aici." Kyoko auzea "da" a lui Suki, a-e-a că continu-ă. "Chiar nu e-tiu cum am primit o burs-ă pentru care nici mă-car nu am aplicat."

Suki putea să aud-ă în-trebarea în acea declara-e-ie e-i a ză-ămbit, sco-e-ă-ănd capul afar-ă. "Nu-e-i face griji. Ai venit aici, a-e-a cum am f-ă-cut eu." Ea a disp-ă-rut din nou în spatele separeului, ad-ă-ăg-ă-nd: "Niciodată nu am aplicat aici nici eu."

Kyoko se în-crun-tă: "Dar de ce? Trebuie să existe un motiv. E-tii ?"

Suki s-a în-tors în jur, acum schimbat-ă complet. Se a-e-ăz-ă să-e-i pun-ă pantofii de tenis. "Da, mi-am dat seama. Ei bine, ceva cam a-e-a oricum. Tipul care de-e-ine această e-coal-ă caut-ă oameni cu..." Suki se opri, în-clin-ă-ndu-e-i pu-e-in capul, "... abilit-ă-e-i

unice". Ea ridică din umeri și adăugă: "S-ar putea să ai multe de folosit când te vei întorci cu ceilalți care trăiesc aici." Ea a zămbit, știind că avea dreptate.

Dintr-o dată, Suki s-a ridicat și a aruncat un pantof în ușa vestiarului, smiorcăind în triumf atunci când a auzit bombănitul ușor din partea cealaltă. Recuperând pantoful, se așeză și apoi pentru a-l trage. "Deci acum, ce abilitate unică ai?"

Răsuflarea lui Kyoko păru să se oprească pe măsură ce mintea ei deversa. Nimeni nu putea să știe că ea era o preoteasă. Se încruntă cu grijă la Suki și apoi se uită repede, răspunzând: "Niciuna din care ți-e."

Suki ridică o sprânceană, dar ridică din umeri, știind că o să afle mai devreme sau mai târziu. "Haide să mergem. Shinbe probabil ne așteaptă oricum." Deschise ușa și destul de sigur, Shinbe stătea acolo destul de aproape de ușă pentru a le asculta. El le-a zămbit nevinovat, tot timpul apoi lor.

Suki închise ușa în spatele lor și arătă semnul de pe ușă. "Shinbe, nu poți să citești? Asta spune că Camera de dulapuri pentru femei." Și aruncă o privire ascuțită.

Shinbe ridică din umeri: "Da, de aceea stau lângă el." El a sărit rapid din drum când ea a dat mâna cu el. Suki! Sunt un bărbat ... Am nevoie de afecțiune. Ce modalitate mai bună de a afla cum funcționează mintea femeii decât de a o achiziționa? "

"Poți să-ți faci cercetările în bibliotecă", a spus Suki printre dinții scrâșniți.

Shinbe răcnă. "Dragă Suki, fiecare carte despre mintea feminină din acea bibliotecă... este goală."

Suki spuse: "Asta pentru că toate cărțile din bibliotecă au fost create de bărbat."

Coborând o sprânceană, Shinbe se aplecă mai aproape: "Exact. Am de gând să fiu primul care a scris ceva care are sens pentru cei care au testosteron."

Suki și aruncă o privire înfrântă la Kyoko și apoi aruncă o privire spre ceasul ei. "Hei, ți-e foame? Să mergem la restaurantul studenților și să mâncăm întregi."

Kyoko aprobă din cap. Era prea nervoasă să mănânce în această dimineață, dar cu ei se simțea bine ca acasă și acum și era foame.

Shinbe făcu cu o mână în fața lui, "Doamnele în primul rând". El a strigat când Suki i-a dat o altă lovitură în cap.

"Nu am fost prea lent când am fost... acum arăt calea", Suki și arătă o privire acuzatoare. Odată când Shinbe se plimba în siguranță în fața lor, se aplecă aproape de Kyoko, cu un zămbet cunoscut: "Aminte-te și doar să-l păstrezi în fața ta în orice moment, numai dacă nu dorești să-l simți".

Kyoko nu a putut să ajute. A început să rădă și nu a renunțat până când nu au intrat în sala de mese din clădire, care arăta mai mult ca o cantină. Ochii ei se lărgiră pe măsură ce se apropia de Suki. "Știi, de fiecare dată când mă întorc în acest loc, mă simt ca și cum fi în locul greșit."

Shinbe i-a condus la o masă lângă spatele camerei. Suki și Kyoko s-au lăsat pe o bancă, în timp ce Shinbe a luat partea cealaltă, arătându-se ca cel mai nevinovat din lume. "Știi, locul ăsta îți place mai mult când te obișnuiești." El a zămbit la Kyoko făcându-și ochii de ametist să lumineze. "Am fost aici un an și încă nu mi-am dat seama."

Suki și-o așeză pe umărul lui Kyoko: "A ajuns la fel ca și tine ca mine. O invitație deschisă." Ridică din umeri ca și cum i-ar fi spus lui Kyoko să accepte și să se bucure.

Kyoko se aplecă înainte, cu o privire confuză: "Nu înțeleg. De ce ar face cineva asta?"

Shinbe dădu din cap, știind că cineva trebuie să-i spună adevărul. "Am anumite abilități, la fel ca Suki." El ridică din umeri spre ea. "Toată lumea de aici cu bursă o

face." Se opri în că#utarea cuv ntului potrivit: "Suntem  nzestra i într-un fel sau altul". Ridică o spr ncean  la Suki: "I-ai spus-o deja?"

Suki a făcut o mi care rapidă negativă a capului, apoi se întoarse spre Kyoko, dorind brusc să schimbe subiectul: "Hei, vrei un hamburger  i cartofi pr ji i?"

Kyoko dădu din cap  i Suki se ridică ca  i cum ar fi evitat întrebarea despre bursele gratuite: "Stai aici, mă voi întoarce imediat  i nu- i face griji. Pentru cei care au burse, m ncarea este liberă  i ei chiar ne aduc  i nouă." Suki a făcut comanda, l s nd-o singură cu Shinbe.

Capitolul 3 "Întâlnirea cu Toya"

Shinbe se aplecă înainte, cu o privire gravă pe fața lui, cu ochii de ametist aproape strălucind: "Sunt niște oameni normali aici, Ei apoi sunt cei care au burse ca mine Ei Suki. Există Ei alții care au burse, dar cu toții avem o capacitate specială... ca o putere pe care oamenii normali nu o au. "

"A mea este Telekinezia. Pot mișca obiecte cu mintea mea.## ##telepatia care înseamnă că pot să vorbesc cu ceilalți cu mintea mea.## El a spus cuvintele fără a scoate un sunet, fiind că o putea auzi în mintea ei.

Buzele lui Kyoko s-au desprins când nu și-a văzut buzele mișcându-se și vocea i-a repetat în cap. Ea a simțit brusc cald peste tot ca și cum vocea lui trebuia să fie acolo sau ... ceva. Expresia ei s-a relaxat, și ochii ei s-au înmuiat când privea la el.

Shinbe a încercat să-și ascundă încredința curios... când și-a legat mintea de a ei tocmai atunci... și a pus toată concentrarea doar pentru a închide conexiunea. Era ca și cum puterea lui ar fi vrut să rămână cu ea. încercând să scuture sentimentul, el a continuat. "De asemenea pot văji și provin dintr-o lungă linie de călugări". S-a oprit când Kyoko a răs.

Suki a alunecat apoi lângă Kyoko, fără să piardă o mișcare: "Ești tu că e greu de crezut, dar vine dintr-o linie de călugări". Ea a zămbit și apoi privirea ei s-a întors din nou: "Ei l-am văzut aruncând lucruri fără să le atingă Ei este minunat la toate artele marțiale.

"Poate ar trebui să o informăm pe minunata Kyoko despre toate talentele mele, spuse sugestiv Shinbe.

Suki se întoarce și îl privi pe Shinbe: "Nu, nu-i spun că ești bun la ASTA!" Ea l-a apucat de vârful capului ca o mărșură bună.

"Totuși, el se comportă ca și cum ar fi numai om", o voce sarcastică a ieșit din nicăieri, și Shinbe s-a îndreptat, dându-se la o parte pentru a face loc vocii.

Kyoko ridică privirea și ochii i se blocau cu unii auriu profund. Proprietarul vocii arăta mai bine decât orice văzuse vreodată. Părul lung negru, cu sclipiri argintii, și cădea de pe cap în straturi lungi. Pielea lui prinsă de soare părea să strălucească cu o strălucire sănătoasă, și corpul lui era să moară pentru asta. Ochii lui, totuși, păreau să o înăcapă captivă, chiar dacă nu se uita direct la ea.

Suki se aplecă și și a încredințat brațele în fața pieptului, arătându-i nou-venitului un aspect supărat. "Bine, tu ești tot ce trebuia ca să o sperii."

Shinbe răzni la Suki, apoi o privi pe Kyoko pentru a face introducerea: "Acesta este Toya. Toya s-a întâlnit cu Kyoko. Astăzi este prima ei zi aici. "

Toya se întoarce să se uite la Kyoko și, dintr-un anumit motiv, felul în care se uita la ea, ca și cum o arăta, o enervase. Kyoko și a îndreptat privirea spre el, prima impresie despre el venind din cer.

"Deci, tu ești preoteasa?" Toya oftă și și a întoarce capul, de parcă o aruncase în timp ce se așeza.

Ochii lui Kyoko se rotunjiră pe el și se uimi. Nimeni aici nu ătia că este o preoteasă. De fapt, numai cei mai apropiați membri ai familiei ei ătia asta.

"De unde naiba ești asta?" ea a strigat la el, dintr-o dată furioasă.

Toya răsuflă simțindu-și săngele că înăeapă. "La naiba, nu striga ca un maniac ciudat. Te pot auzi bine ", a mormăit el la ea.

Suki și Shinbe au fost atârșat de crăpă, și încet s-au răsturnat în scaunele lor, când Kyoko și Toya și-au văzut unul altuia pumnalele.

Sim turile lui Toya au început să ridice o for  de putere care a venit cu m cnia lui Kyoko  i s-a aplecat, crez nd că poate avea pu in  putere în acel mic trup dr gu , g ndind că ar fi blestemat dacă i-ar fi spus asta.

 n tăcere, el  i aprecia aparen a. Părul ei negru str lucea în lumina din jurul unei fe e frumoase în formă de inimă. Ea avea ochi verzi, vibran i, care îl priveau acum cu m cnie, care-i  nc lizise puțin s ngele.  i plăcea o femeie plină de furie  i era evident plină de ea, dar, dintr-un anumit motiv, l-a pus la col . Ceea ce nu-i plăcea era felul în care se uită la el ... ar repara asta într-adevăr repede.

Se uita la ea mai dur,  ncerc nd să o intimideze. "Ai o bursă, nu ai...  i EL a spus că ești PREOTEASĂ!" Toya m cr ci în fa a ei, apropiindu-se la fiecare cuvânt p cn  când erau aproape nas în nas.   i îndoia brațele în m cnele largi  i se aplecă spre ea. "Pariez că nici măcar nu  tii ce este un demon", a murmurat, realiz nd dintr-o dată că a devenit mai dr gu  la cel de-al doilea  i care l-a supărat.

Kyoko izbucni, r sufl nd de temperament.  tia ce erau demonii. I-a studiat toat  viața  i dacă familia ei avea dreptate, ea chiar s-a  nt c nit cu unii... dar nu  i-a putut aminti. Cu toate acestea, nu-i plăcea atitudinea superioară  i puternică a lui Toya, a a că tocmai a  n  at o spr ncean , ca  i când l-a întrebat în tăcere dacă dorea să parieze pe asta.

Suki părea că vrea să vină în apărarea lui Kyoko, "Toya, nu po i fi civil pentru un minut nenorocit? Ea a fost aici doar de c teva ore,  i înainte să o dai jos, a  vrea să o conving să r m n . Arăta aproape tristă la g ndul de a o pierde pe Kyoko atât de repede.

Toya ridică o spr ncean  supărat, privind la Suki: "Ei bine, ea nici măcar nu mi-a răspuns la întrebare. Crezi că se poate descurca?" el întoarse strălucirea spre Kyoko.

"Pot să mă descurc cu tot ce crezi că aruncă în mine, nenorocitul,"  i spuse Kyoko, cuvintele ei  ncep nd să  nghe e.

Suki  i Shinbe se uitau unul la celălalt. N-au auzit pe nimeni decât pe ei  n  i,  i proprietarul universit  ii st nd lângă Toya a a, cu excepția poate a lui Kotaro. Apoi, ambii se str mbar ,  tiind că vor iubi cu siguran  acest  fată numită Kyoko.

Un chelner s-a arătat la masă cu o tavă de m cncare  i Kyoko  i-a întors aten ia de la Toya la el. Tipul se uită la Kyoko puțin prea mult,  i sim turile au început să-l g dile, spun ndu-i că ceva se  nt mpla. Ea se uită în sus în ochii  tuneca i, care nu păreau să se potrivească chipului de băiat al t cn rului.

Ceva despre el a atras-o pe Kyoko... de i nu  tia dacă  i plăcea foarte mult sentimentul. Sigur, era dr gu  să se uite la el, dar ceva despre el o făcea u or nelini tit . A clipit  ncerc nd să se debaraseze de vraja pe care t cn rul părea să o elibereze fără să încerce. Starea de spirit a fost în cele din urmă ruptă când a auzit o m ng ciere mică venind de l ng  ea.

Toya sim ea răceala care se t ra pe pielea lui  i m cr ci la tipul care părea că-l scutură de uimire.  n timp ce ochii băiatului s-au reorientat pe Toya, păreau să strălucească de la jet-negru la un albastru de argint în timp ce se întoarse  i plecă de la masă.

Kyoko i-a arătat lui Suki un aspect confuz, dar Suki a ridicat din umeri, gust nd din m cncare.  n afară de ea, lui Shinbe i-a tresărit m cna  ncerc nd să- i ascundă sim ul ciudat al umorului în timp ce privea cursa tipului prin cameră. Kyoko avea ni te vibra ii foarte ciudate de la tipul ăsta "Toya"  i nu s-a putut odihni p cn  nu a aflat care este problema lui. Se aplecă în scaun  i îl privi pentru o clipă.

Părul său lung era cea mai ciudată culoare de miezul nop ii, cu luciri de argint groase care alergau sălbatic prin el,  i ochii lui erau frumo i... EL era frumos. "Notă mentală

pentru sine, mai tăceriu să# te smulgi că# te găndești la asta". Ochii lui erau praf de aur în flăcări, făcându-l să# se simtă rău. Ar fi fost drăguț dacă# nu ar fi fost privirea pe care i-a arătat-o acum.

Suki oftă. Avea nevoie să# vorbească# cu Kyoko de a-l face pe Toya foarte supărat. El a avut linia lui și nu a fost bine să#-l intersecteze. Și nu a fost corect că# Kyoko nu avea nicio idee că# a supărat un gardian.

"Am constatat că#, dacă# te joci cu focul... adesea te arzi", a rupt Shinbe tăcerea la masă și a fost răspunsul cu o strălucire aprinsă de toată lumea înainte ca toată să# decidă să#-l ignore.

Toya a furat o altă privire de la Kyoko. Deci, aceasta ar trebui să# fie pe cine trebuia să# părăsească#? Kyou a trebuit să# glumească#. Kyou tocmai îi spusese despre venirea ei în această dimineață, la un nivel de avertizare, că# trebuie să# o părăsească# și să# se asigure că# este în siguranță în orice moment.

Și strănse ochii, întrebându-se despre băiatul care tocmai stătea lângă masă. Modul în care se uitase la Kyoko îl înfuriase. A fost cu adevărat preoteasa în pericol? De ce Kyou ar avea un astfel de interes de a păstra un simplu om în siguranță? Kyou nu a tratat niciodată pe nimeni cu respect, deci ce a făcut această mecherie de față diferit?

Uneori Toya ura faptul că# Kyou era gardianul său numit, dar el a trebuit să# recunoască că# îi datora multe pentru că# l-au luat. El știa, de asemenea, că# Kyou a făcut ceva că# a existat întotdeauna un motiv bun pentru asta și numai asta l-a făcut să# se întrebese despre această față numită Kyoko.

Shinbe, care a observat că# tensiunea la masă putea fi tăiată cu un cuțit, aruncă o privire spre Suki cu cei mai mari ochii de cășel. Ținând că# ar putea să#-l facă din nou pe Kyoko să# zămbescă cu antichitatea lui, a început să#-l pună pe bășcă.

"Deci, Suki, încă mai mergi la club cu mine în seara asta? Este sămbătă noaptea și mi-ar plăcea să# pierd de dans cu tine decât cu o duzină de străini complet." Shinbe a picat cu un aspect uluit, de parcă visa să# danseze cu o mulțime de alte femei doar pentru a-și dovedi părerea.

Suki îi aruncă o privire întrebătoare de parcă ar fi trebuit să#-și lovească fața de prost și apoi s-a întors la Kyoko. "Kyoko, am nevoie de însoțitoare," răcnii ea. "Vei merge cu mine, nu-i așa? E prea periculos să# pleci singur cu el ...", îi aruncă lui Kyoko o privire plictisită.

Colțurile buzelor lui Kyoko s-au contractat privindu-l pe Shinbe trecând din uimire și uitându-se din nou la ea. "Suki, mi-ar plăcea să# merg cu voi. În felul acesta putem marca echipa Shinbe dacă# nu mai are control."

Amândoi i-au arătat lui Shinbe o privire ascuțită și Shinbe a bombănit. Kyoko nu a putut să#-l ajute în timp ce ea a renunțat din nou la răcs. Chiar i-au plăcut acestea două.

Toya a privit la Kyoko din colțul ochilor. La naiba, era drăguț când a răcs așa. Gemu înfundat. De unde naiba a venit asta? El sa scufundat în scaunul său supărat cu gândurile lui. 'La naiba!' Acum ar fi trebuit să# meargă la club în seara asta doar ca să# urmărească. Încă mai zămbea la Shinbe și la Suki când ea se întoarce.

În timp ce ea îl privea, pulsul său a sărit în bătaie și temperatura sângelui lui creștea cu mai multe grade. Toya și dădu seama că# are mai multă putere venind de la ea acum că# era fericită decât acum o clipă când a supărat-o. Se simțea neliniștit pentru prima dată într-o lungă perioadă de timp.

Când răcsul lui Kyoko s-a stins, s-a întors spre Suki: "Hei, nici măcar nu sunt sigură la ce cursuri voi fi luni sau unde să# mă duc pentru asta. Ții unde pot afla?"

Înainte ca Suki să# poată răspunde, Toya răspunse la întrebarea care o privea aproape. "Toți studenții bursieri sunt învățați la fel. Deci, voi, Suki, și Shinbe,

Ămpreună cu ceilalți, veți fi în aceleași clase. Singura clasă separată va fi atunci când sunteți cu proprietarul. "Vocea lui era lenesă pe măsură ce se lăsa în scaun.

Kyoko se îngruntă: "Ce clasă predă proprietarul?"

Shinbe a oferit răspunsul de această dată, ochii lui de ametist aprinși de intrigă: "Pentru noi toți este diferit. De aceea ne învață separat. El ne ajută cu abilitățile noastre speciale." Se întoarse gănditor, apoi adăugă cu un zămbet: "Tu, cred, îi-ai consolidat puterile de preoteasă."

Furia lui Kyoko se repezi din nou, întrebându-se cum naiba proprietarul ținută că era o preoteasă. Bursa nu spusese nimic despre asta. Ea a fugit în ultimii ani încercând să îngroape aceleași puteri pentru care proprietarul îi dăduse o bursă. Vroia să ajungă la baza acestui lucru cât mai curând posibil.

Privind în jos la fărura ei, Kyoko a spus cu voce tare: "Poate că este o greșeală. Există vreo cale să vorbesc acum cu proprietarul academiei?"

Toya îi-a îngustat ochii. Kyou îi spusese că ar putea cere să-l vadă și, deși Kyou nu voia niciodată să vadă pe nimeni în afara clasei, îi spusese lui Toya să aducă direct la el dacă avea întrebări.

"Ce să-ntâmplat, ești speriat?" el a întrebă-o și a fost răsplătit când ochii ei furtunoși au împușcat direct în ai lui cu mânia iritată. Deci, această fată a crezut că îl poate simți. Ei bine, ar putea fi distractiv să o urmărești cum încearcă cu privirea asta la Kyou. El văzuse teama că Kyou s-ar putea instila instantaneu în cineva fără să spună un cuvânt.

"Bine, te duc să-l vezi imediat ce ești pregătit," o provocă Toya întrebându-se dacă o să ia momeala.

Kyoko a lăsat o parte din furia ei, auzind asta. Arătându-i placa în afară, ea dădu din cap, fericită să-l apeleze la bluff: "Gata când ești tu gata." Și înășa o sprănceană spre el.

"Care-i graba?" Toya se ridică cu un zămbet. "Poate vrei să-și pui un capac pe iritarea asta a ta, pentru că o va simți," spuse el, gândindu-se că ea nu ție ce i se va întâmpla.

Kyoko îi îndreptă ochii spre el, apoi se ridică, privind înapoi la Suki și Shinbe. "O să vorbesc cu tine după ce termin, dacă vei mai veni să mă iei. Voi fi în camera mea în așteptare și putem face planuri pentru seara asta." A clipit la Suki, apoi s-a uitat înapoi la Toya și a adăugat cu voce tare. "Adică, dacă decid să rămân."

Se întoarse de la ea cu zgomot și ea privi cum se întoarce înapoi, apoi făcu semn celorlalți pe deasupra umerilor în timp ce îl urma. Ea a observat repede cum ceilalți studenți au ieșit în grabă din calea lui Toya și s-au mirat de asta. "Ce a fost el? Ticălosul ăla?"

Kyoko nu avea de gând să-i dea satisfacția de a alerga să-l prindă, așa că și-a pierdut timpul, plimbându-se intenționat prin împrejurimi. Încă puțin și s-ar fi pus pe el, aproape că se înroșea când ochii se îndreptară spre capătul din spatele lui Toya. Văzându-i peria de păr peste locul pantalonilor, aruncându-i o privire la rotunjirea fermă care stătea sub ea, o irita doar mai mult. Furia și simpatia au fost doar o combinație oribilă.

Mișcându-i capul doar mental, continua să-l urmeze, blestemându-i ochii hoinari. "Ar fi nevoie de un idiot complet pentru a crede că cineva pe care nu-l poți suporta... e dragă", a mormăit ea sub respirație. "Enervant! Oștil... și arogant poate... dar niciodată dragă", a răcnit, simțindu-se deja mai bine.

Unele îngrijorări ciudate i s-au strecurat pe coloana vertebrală, și ochii ei s-au aruncat deasupra ei și au fost blocați de ochii întunecați care îi străpunseră pe ai ei. Tipul se sprijini de perete, în vârfurile scărilor, privind-o. Avea valuri de abanos pe părul care curgea

pe spate È#i pe umĂ#r, È#i ochii lui de miez de noapte erau intenÈ#i. Era foarte atractiv, dar se simÈ#ea... ameninÈ#atĂ#.

Se uitĂ# departe de el. 'Kyoko reÈ#ine-te. Nu mai analiza pe toÈ#i cei pe care Ă#i vezi ', Ă#È#i spuse ea cu asprime, chiar dacĂ# Ă#ncerca sĂ#-È#i ridice ochii de smarald la el.

"E cea mai frumoasĂ# fatĂ# din campus."

Kyoko simÈ#i cĂ# un braÈ# tare Ă#i merge Ă#n jurul umerilor È#i se Ă#ntoarse sĂ# priveascĂ#, amintindu-È#i vocea tipului care Ă#i arĂ#tase unde era camera ei mai devreme Ă#n aceea dimineaÈ#Ă#. SimÈ#ea cĂ# vĂ#rful pĂ#rului Ă#i gĂ#dila din nou faÈ#a ca o brizĂ# de nicĂ#ieri, ce pĂ#rea cĂ#-i mĂ#ngĂ#ie obrazii.

Ă#i dĂ#du un zĂ#mbet cald, dar, Ă#n acelaÈ#i timp, se Ă#nmuie È#i Ă#È#i ridicĂ# braÈ#ul din mĂ#na lui. "Kotaro, e drĂ#guÈ# sĂ# te vĂ#d din nou. MulÈ#umesc pentru ajutorul tă#u Ă#n această# dimineaÈ#Ă# ", a spus Kyoko cu o voce nervoasĂ#, dorindu-È#i sĂ# nu se comporte atĂ#t de familiar cu ea. Ea credea cĂ# e frumos È#i tot, dar nu a spus niciodatĂ# cĂ# È#i-ar putea pune mĂ#na Ă#n jurul ei.

Kotaro nu a fost afectat Ă#n timp ce È#i-a luat mĂ#na din a lui, "ExistĂ# undeva unde te pot escorta, Kyoko?" Se uitĂ# profund Ă#n ochii ei de smarald È#tiind cĂ#-i vĂ#zuse mai devreme... undeva. È#i avea o senzaÈ#ie vagĂ# pe care o avusese odatĂ# cĂ#nd s-a Ă#necat Ă#n ele.

Kyoko aruncĂ# o privire Ă#n sus pe scĂ#ri pentru a vedea cĂ# Toya se opriÈ#i se Ă#ntoarse, privind din nou furios. Ar fi putut sĂ# jure cĂ# tocmai l-au auzit cĂ# a mĂ#crĂ#it la ea sau la Kotaro, nu era sigurĂ#.

Toya nu È#tia la ce a fĂ#cut Kotaro, dar nu-i plĂ#cea faptul cĂ# se purta atĂ#t de prietenos cu Kyoko. O mormĂ#ialĂ# profundĂ# a venit din piept Ă#n timp ce el a avertizat: "MĂ# pot ocupa de asta, Kotaro, dacĂ# nu vrei sĂ# o duci sĂ#-l vadĂ# pe Kyou". Ă#i arĂ#tĂ# lui Kotaro o privire durĂ#, È#tiind cĂ# Kotaro nu mergea Ă#n jurul lui Kyou dacĂ# nu era pentru clasĂ# sau nu era convocat.

Kotaro a lĂ#sat mĂ#na lui Kyoko, "Sper cĂ# totul este Ă#n regulĂ#, Kyoko". A tunat Toya o privire iritatĂ#, apoi s-a Ă#ntors spre ea: "AsigurĂ#-te cĂ# ai grijĂ# sĂ# nu-È#i arzi congelatorul aici. DacĂ# el va ieÈ#i din mĂ#nĂ#, voi avea grijĂ# de el pentru tine.â## Kotaro Ă#i arĂ#tĂ# lui Toya o privire Ă#ngĂ#mfatĂ#, apoi dĂ#du din cap cĂ#tre Kyoko È#i se Ă#ntoarse, mergĂ#nd Ă#n jos pe scĂ#ri.

Kyoko Ă#l auzi pe Toya cu un off È#i se uitĂ# Ă#n sus la el Ă#n timp ce se Ă#ntoarse È#i se Ă#ndreptĂ# pe coridor, la fel cum plecase È#i dimineaÈ#Ă#.

De data aceasta, ea s-a grĂ#bit È#i l-a prins la timp, ca sĂ#-l vadĂ# cĂ# trece prin uÈ#ile pe care citeai, NU INTRAÈ#I. Kyoko se Ă#ntreba unde merg. Ă#n timp ce urmĂ#rea spatele rigid, se trezi Ă#n minte cĂ# o ducea Ă#napoi Ă#n camera ei. CĂ#nd se oprea Ă#ntr-adevĂ#r, Ă#n faÈ#a uÈ#ii, Toya se Ă#ntoarse sĂ# se uite la ea È#i Ă#i arĂ#tĂ# o privire Ă#ncruntatĂ#, pĂ#nĂ# cĂ#nd Ă#È#i aruncĂ# mĂ#na pe uÈ#Ă# drept alĂ#turi de a ei È#i bĂ#tu.

Kyoko era Ă#n stare de È#oc. Proprietarul era Ă#n camerĂ# chiar vis-a-vis de-a ei? Din nou, cuvintele fratelui ei s-au Ă#ntors sĂ# o bĂ#ntuie. â##Ă#n niciun caz!â## FĂ#rĂ# sĂ# aÈ#tepte un rĂ#spuns, Toya deschise uÈ#a È#i o Ă#mpinse Ă#nĂ#untru.

Imediat, Kyoko s-a Ă#ntors la el. "Nu È#tiu care e problema ta nenorocitĂ#, dar te rog sĂ# nu mĂ# Ă#mpingi", a fĂ#cut sĂ#-l Ă#mpingĂ#, "Sau sĂ# mĂ# atingi. Nu È#i-am fĂ#cut nimic È#ie." PĂ#rul se ridicĂ# din nou pe spatele gĂ#tului cĂ#nd observĂ# cĂ# Toya se uitĂ# Ă#n spatele ei.

Umerii lui Kyoko au cĂ#zut. Acum o fĂ#cuse. A trebuit Ă#ntotdeauna sĂ# disparĂ# fĂ#rĂ# sĂ# se gĂ#ndeascĂ# unde este sau cine ar putea sĂ# se uite?

Toya a vĂ#zut-o pe Kyoko tensionatĂ# È#i zĂ#mbi, coborĂ#nd ochii la fata care pĂ#rea atĂ#t de micĂ#, dintr-o datĂ#. "Nu vrei sĂ# vorbeÈ#ti cu cineva?" CĂ#nd Kyoko nu s-a Ă#ntors,

Toya a privit înapoi la Kyou. Era a doua oară când a observat că Kyou se sprijinea pe ușa din sufragerie privind-o pe Kyoko ca și cum ar fi fost într-o transă.

'Ce naiba?' Toya se gândi la sine. De ce Kyou se uita la ea ca și cum ar fi văzut o fantomă? La un anumit nivel, nu dorea să identifice senzația de gelozie pe care o provoca. A trimis o senzație tăcătoare pe intestin, făcându-l să vrea să intre între ei și să o blocheze pe Kyoko de ochii lui Kyou. Voia să o protejeze.

Kyou a fost momentan cu o pierdere de cuvinte, văzându-o pe Kyoko pentru prima dată peste o mie de ani. Chiar aerul din jurul ei a zumbit cu forță pe care îl amintea... aceeași forță de netăgăduit care îl atrase în trecut spre ea care nu dispăruse.

Ochii săi aurii l-au luat pe gardianul din spatele ei cu un fel de indiferență detașată. "Toya, pleacă." Un ton periculos putea fi auzit în vocea lui.

În spatele gâtului lui Toya se afla un mormânt, și pumnii i se înclătau în mână, pe măsură ce un sentiment părea să-l înapoieze și să-l bântuie cu un loc necunoscut ascuns în adâncul memoriei lui. Fără alt cuvânt, Toya se întoarse și ieși pe ușă, trăgându-o.

Kyoko îl privea pe Toya, în timp ce mintea îi mergea în jur și jur și jur gânduri haotice. Dintr-o dată, simți impulsul de a ieși după el. Decizând să nu fie lăsată, ea și-a înclinat bărbia în sus și și-a găsit curajul, întorcându-se în final pentru a nu crede ceea ce vedea.

În locul bărbatului mai în vârstă, într-un costum de afaceri amărât, pe care se aștepta să-l vadă, se trezise fața lui și fața lui cu ... Ochii săi aurii au ars în ai ei, făcându-o să se simtă ca și cum nu ar fi putut privi departe. Păru de argint i se vărsa peste umeri și corpul cizelat perfect. El era înalt și frumos, cu o urmă de aroganță în jurul corpului său regal și o fața care nu putea fi decât un dar din rai.

Kyoko închise instantaneu ochii. Ce naiba era în neregulă cu ea? A venit aici să pună întrebări, nu să cadă. Când și-a deschis ochii din nou, el a fost mult mai aproape. Ea a făcut instantaneu un pas înapoi de la nobilitatea și superioritatea care l-au înconjurat doar pentru a simți soliditatea ușii în spatele ei ... prinzându-o.

Fără să-și dea seama că a făcut așea, Kyou a început să meargă spre ea. Dar când a remarcat retragerea de la el, a ridicat o sprâncenă elegantă, întinzându-și mâna spre canapea. "Vrei să luați loc domnișoare Hogo?" Era ca și cum avea întrebări pentru el. Ar fi fost dezamăgit dacă nu ar fi avut.

Kyoko a rămas înțepit și nervos, dar a ridicat bărbia, făcând drumul spre canapea, înăuntrul ei mai mare distanță între ei, dacă nu altceva decât în speranța că creierul ei ar funcționa în mod normal. Înăuntrul ei a avut un răș cui dat.

"Primul lucru pe care vreau să-ți spun este: ce te face să crezi că sunt o preteasă?" Se uită în sus la el cu răbdare și aproape speriată când se așeză lângă ea pe canapea în locul scaunului din cealaltă parte a mesei de cafea. Kyoko își schimbă corpul și se întoarse privind-l, oprindu-se să se îndepărteze mai departe de el și și arate frica.

"Deci, vrei să joace", a spus Kyou, dar, la fel de repede, și-a clătinat gândurile intrigante. "Ce te face să crezi că nu ești o preteasă?" se întoarse cu o voce neobișnuit de calmă. Era atât de mică în comparație cu el, în timp ce se aplecă spre ea, privi în jos în fața ei în formă de inimă.

Kyoko urmărea liniile chipului său perfect pentru orice emoție și era surprinsă să nu găsească nimic. El a fost ca o sculptură perfectă și calmă, și asta a iritat-o fără să-și sfârșit.

"Întotdeauna răspunzi la o întrebare cu o întrebare, domnule ...?" ea nu mai era nici măcar numele de familie.

Kyou zăcmbea, dar numai în interior, așa că ea nu vedea. Păi, putea să spună că încă mai avea viață în ea în ciuda faptului că nu a fost dezamăgit de asta. Asta l-a făcut să vrea să vadă mai mult. "D-le Domn, dar mă poți numi Kyou, dacă nu-ți place mai bine Domnule". El o privi cu o privire înfierbântată.

Kyoko întoarse acel aspect încălzit: "De ce ... Eu... sunt... Aici?!" Ea a spus cuvintele încet în ciuda faptului că, ca și cum ar fi vorbit cu un copil. Acolo, să-l vedem cum o să iasă din calea asta. "Dl. Domn, fundul meu!" Kyoko îi dădu sufletul, făcând a intrerupe niciodată contactul vizual cu el.

După ce i-a citit mintea, ochii de aur ai lui Kyou au strălucit în timp ce se străngeau pe cei de smarald ai ei. Se aplecă puțin mai aproape de ea, ținând o va intimida făcând asta. El putea să miroasă.

"Puterile tale de preteasă sunt slabe în neîncredere, sau vei fi de ce ții că ești o preteasă", aproape a uierat la ea, pierzându-și calmul doar pentru o clipă, înainte ca făcea să se întoarcă în loc. "Te voi încredere a artele marțiale împreună cu puterea... ceea ce îți lipsește".

Pentru Kyoko, ultimul cuvânt din ceea ce a spus el aproape a sunat ca o insultă. Fiind mică și fierbinte pentru care era cunoscută, se aplecă aproape în fața ei cu el în sarcasmul era gros. "Poate îmi ascund adevărata putere, în atunci când găsesc o întărită ce merită, o eliberez". Furia o făcea să fie neînfricată sau proastă, în momentul în care nu era sigură care dintre ele.

Kyou se aplecă, apropiindu-și buzele aproape de ale ei, astfel încât respirația fierbinte îi măngăia buzele. Într-o voce întunecată: "Preteasă."

Capitolul 4 "Atenția acordată"

Kyoko se răsuși apoi de la el, simțind dintr-o dată vibrațiile care i le dădea, pe care nu trebuia să le simtă. Ceva se întâmpla aici și se simțea ca și cum ar fi fost ultima care să ție despre asta.

"Am nevoie de răspunsuri", începea ea cu voce nervoasă, mișcând buza de jos, în speranța de a scăpa de senzația de ghemuire pe care Kyou o crease. Ea a dorit pe scurt să scape de mișcările uluitoare care au decis să ducă trenul de gloanțe prin sistemul ei nervos.

Inspirându-i mirosul și simțindu-i instantaneu săngele, Kyou se aplecă apoi. Văzuse că corpul mic al fetei se scufunda, dar nu în repulsie. Privind în jos, aproape s-a strălăbit când a văzut că brațele sale revin la viață cu lovituri de gâscă.

"De ce ăi suprimi puterea? Trebuie să fii conștient de împrejurmile tale înainte ca trecutul să se repete." I-a răspuns vocea ueror arogant.

Kyoko găfăi, "Ce vrei să spui prin asta?" Se tensionă.

"Ești aici nemuritori la coală, nu-i așa?" Ochii lui străluceau cu ceva pe care Kyoko nu îl văzuse niciodată, și vocea lui era aspră ca și cum ar fi dezaprobat. "Demonii se apropie de noi în timp ce vorbim."

Ochii lui Kyoko se lărgiră apoi s-au îngustat. Oare el doar se juca cu mintea ei? "Ce te-ar face să crezi că aici sunt și gardieni și demoni?" Întrebă ea cu o scărbă de indignare.

Într-o clipă, Kyou o apucă de brațe și o smuci cu capul plecând cu un centimetru de față. A mârșit furios: "Acordă atenție".

Kyoko clipea, fără să creadă ce vede. Stând în fața ei nu era cel cu cine a vorbit cu un moment înainte. Se uita la ochii de aur strălucitori și nenaturali, ochi de aur, și sub ei erau colții mici, albi, și simțea ghearele care, în acel moment, s-au săturat în brațul ei.

Părul lui se prelungea până la două ori mai mult decât era cu un moment înainte și părrea că aproape plutea în jurul lui ca și cum aștepta recunoașterea. Cu un strigăt uimit, Kyoko s-a dezbrătat de el și a făcut un pas apoi repede, numai pentru ca el să facă un pas ameninștor mai aproape.

##Ești un gardian?## se bălăi lămurit.

##Ești tu ești preoteasa care ar fi trebuit deja să ție asta,## murmură el, uitându-se chiar când simțea cum furia lui se estompează.

Se întoarse să alerge la ușa și strigă instantaneu când simțea că brațele puternice se înfășeă în jurul ei din spate.

Trupul lui Kyou se străngea în jurul ei în timp ce se lupta. El a ridicat-o de pe sol când picioarele ei au lovit aerul în încercarea de a scăpa de el. Acordându-i suficient timp să-și dea seama că încearcă să se elibereze de el era inutil, și-a pus buzele lângă ureche și începe: "Vei rămâne până vei fi destul de puternic pentru a te elibera din aceste brațe, preoteasă".

Apoi a tras-o în aer, doar ca să o arunce din nou pe canapeaua suprapusă, unde a aterizat cu o ueră sără. Acum, când era din nou față în față cu el, Kyoko scoase un ipă furios și apoi clipi din nou când apariția lui se întoarse la bărbatul cu care vorbise.

Ea îl privi înfuriindu-se, bălăindu-și pumnul: ##Ce naiba se întâmplă?##

Kyou stătea liniștit în fața ei, singura diferență de data asta fiind că ochii lui încă mai străluceau: "Vei rămâne aici". Se aplecă spre ea: ##Mă vei lăsa să te antrenez.## El și-a aezat mâinile pe spatele canapelei și care au prins-o: "Ești de data aceasta, vei căștiga fără jertfă". Nasul îl atinge de aproape pe al ei, în timp ce el îi uierase ultima afirmație, arătându-și acum nemulțumirea.

Kyoko se aplecă napoi pe canapea, în măsura în care o permitea, întorcându-și privirea încalzit, dar încă nu simțea nici o amenințare din partea lui. Chiar dacă nu era om, nu avea intenția să-i facă rău. Se încruntă în fața lui, realizând ceea ce tocmai spusese.

"De data asta?" Vocea ei era moale: "Ce vrei să spui ... De data asta?"

Kyou a inhalat adânc: "S-ar putea să fi uitat, dar nu am făcut-o." Parfumul ei îl înconjura și simțea o mișcare familiară de durere în jurul inimii uitate, dar ea trebuia să țină adevărul: "Ne-am luptat împreună în trecut preoteasă, și timpul se apropie de faptul că va trebui să o facem din nou."

Ochii lui Kyoko se înmoaie pentru o clipă: "Cine ești tu?"

Paznicul tău. Kyoko, ești tu că ai uitat că ți-ai sacrificat amintirile despre noi pentru a aduce napoi Gardianul Inimii de Cristal în lumea asta. Privirea o căuta pe a ei și vocea lui deveni o simplă oaptă: "Trebuie să ai încredere în mine."

Chiar dacă tocmai a încercat să o sperie, tot ce era în interiorul ei îi spunea să aibă încredere în el. "Eu ... am încredere în tine." De îndată ce îi opti cuvintele, se trezi în brațele lui. La început, ea se înălța, simțind pătura de căldură care o înconjura, ea se lăsă să îmbrace încredințarea, relaxându-se pe pieptul lui în confuzie senină.

Kyou nu a putut să o ajute. El îi purta de mult timp îngrijorarea respingerii și auzind aceste cuvinte ridică greutatea lumii de pe umerii ei tensionați. El a zdrobit de el, înconjurându-se cu mirosul ei, în timp ce ți-a întins fața în părul ei.

"Stai de data asta, și opti el într-un moment de slăbiciune.

Kyoko putea să simtă sensibilitatea în cuvintele lui și în brațele lui, dar totuși, tocmai o speriasse de moarte acum câteva minute și acum o înșelăcașie cum viața ei depindea de asta. Ea a fost prinsă între să se teamă de el și să vrea să se întindă și să-i mășină obrazul neted.

Era plină de întrebări și mormăi în piept: "Vreau să-mi amintesc ce spui că ai uitat. Ce trebuie să ții?"

Kyou și-a închis ochii aurii și nu a vrut să se întoarcă în lumea reală încă... avea exact locul de care a aparținut ... în brațele lui. Cu un suspin, o luă în brațe și se aplecă napoi pe canapea și se puse să stea lângă ea.

Trecându-și mâna prin pletele lungi, Kyou respira adânc pentru a-și calma instinctele violente. Împingându-și dorințele, se îndreptă spre peretele din fața lui și începu să-i spună ce vrea să țină. Auzind ceva nu era același lucru cu amintirea.

"Vei avea ajutor. Toți oamenii de aici care au ajuns la fel ca tine, pe burse, i-am adunat pentru tine. Ei nu-și mai amintesc de tine și nu-ți aduci aminte de ei, dar ei s-au luptat cu tine atunci și ei vor lupta din nou cu tine când va veni timpul", vocea lui era cuprinsă de o amintire a trecutului.

Ochii lui Kyoko se lărgiră, "Suki și Shinbe?" Ea a întrebat de ce-l crede adevărat de ușor.

Kyou dădu din cap: "Văd că i-ai întâlnit. Da, ai fost foarte aproape de ei, precum și de Toya care te-a protejat ca pe nimeni altul".

"Toya? Și e ridică o sprâncenă. "Trebuie să glumești." Apoi, adăugă mental: "Nici măcar nu mă place."

Kyou oftă reticent: "Toya nu s-a schimbat în această viață și este totuși tăcut și neplăcut, tare de cap, din trecut. Dar da, te-a protejat cu război și ar fi murit pentru tine dacă ar fi apărut nevoia."

Kyoko se încruntă, "Nu-ți amintești?" Simțea că îi spunea adevărul și avea sens să țină că lipsea o parte din memoria ei. Ochii ei îl căutau, dorindu-și cunoștințele napoi.

Kyou clătină uer capul: "Eu sunt singurul care nu s-a întors cu tine. Prin urmare, eu sunt singurul care are amintiri despre ceea ce s-a întâmplat. Toya nu-ți amintește nici măcar că este fratele meu.##

Kyoko a inhalat la murturisire, "frați? Ce s-a întâmplat că ești singurul care-ți amintești?## Trebuia să ție.

"Ești ai dat toate amintirile n luptă pentru a distruge răul lumii noastre ți pentru a salva Gardianul Inimii de Cristal. n același moment, ți ai pus o dorință pe cristal să-ți vezi pe toți din nou. Nu ai vrut să ți pierzi. Când ai dispărut instantaneu, la fel ți ceilalți... inclusiv dușmanul. I-ai adus n necunoștință de cauză aici... cu tine.##

A oftat cu regret. "Am aruncat o vrajă n jurul meu, care m-a protejat de astfel de dorințe." Ochii lui se îndepărtau ca ți cum ar fi reluat memoria.

"I-ai luat pe toți cu tine ți nici nu ai știut asta. Toți s-au renșcut aici, n timpul tău, lăsându-mă singur n trecut.## Ochii lui s-au concentrat ți s-au blocat cu ai ei. "Deci, am supraviețuit ți te-am așteptat. Odată ce era momentul, am adunat pe toți cei care m-au părăsit. Acum ați adus cu voi cristalul ți rea-voința care o dorește... "vocea sa deveni mai întunecată", ... răul ți-a început deja căutarea ți nu o voi permite".

Kyoko dădu din cap n încercarea de a nșlege: "Deci, oricine este aici, a cum sunt, pot avea ncredere?" El a dat din cap ți Kyoko a continuat: "Ești ceva despre asta?"

Kyou clătină din cap: "Ei vor simți o legătură ți vor crește, dar n afară de asta, nu cunosc viitorul, ci doar trecutul. Te vor proteja, a cum au făcut-o atunci. Este ceea ce s-au nșcut să facă ... motivul existenței lor."

Se uită repede departe de ochii ei căutători, țiind adevărul cuvintelor lui care ți aparțineau ți ei. "Mai avem ncă ceva timp, dar pentru moment vreau să nu-ți mai ascunzi puterile de preteasă ți să devii conștient de împrejurimile tale. Eu voi veghea asupra ta ți i-am spus lui Toya să pstreze ți un ceas nchis acolo.

Kyoko îl urmări ndeaproape să-ți amintească tot ce putea despre el. Părea să o cunoască atât de bine. Privind profund n ochii lui, ți opti curios: "Cât de aproape am fost?"

Un fluturaș de afecțiune ascunsă i-a trecut prin ochii de aur nainte ca Kyou să se năbușe ți să se îndepărteze de ea. Exteriorul lui rece, care cădea năpoi n loc, a mărșit uitându-se la ușa, apoi a revenit repede la ea. "Nu repeta ceea ce ți-am spus, căci ei ți vor aminti singuri."

Kyoko a sărit când a venit din ușa o lovitură tare, apoi a deschis-o fără permisiune.

Toya începuse să-ți facă griji pentru siguranța fetei ți se găndea să o ntrerupă, dacă nu altceva decât să o salveze de la o stare de rău de care îl cunoștea n stare pe Kyou. Privirea ți era ndreptată instantaneu spre ea când intrase.

"Ei bine, eu văd că ea a supraviețuit vorbirii", irisurile ți străluceau de argint, simindu-se că ceva nu era corect.## Dacă ați terminat cu Kyoko, Suki o aștepta.## Toya ți ridică ochii de aur, pe Kyou care nu-ți dădea seama de petele de argint care începuseră să se arate n jurul lui.

Kyou ți arătă lui Toya o privire obișnuită, ți dădu din cap n tăcere.

Kyoko se uită la Toya călduros, pentru că acum că ți folosea simșurile, putea să-i spună că era ngrijorat de ea, chiar dacă nu acșiona.

##Ești ar fi dat viața pentru tine.## Cuvintele lui Kyou s-au întors să o bntuie.

Kyou îl privea uer pe Toya ți simșea o dorință năpădă, dar familiară, făcându-l să se ferească. ți-a amintit bine acest sentiment, ți ochii lui s-au fixat pe gardianul de argint. Ar avea întotdeauna o legătură specială cu fratele său pe care ea nu a împărtășit-o cu ceilalți?

Kyoko se ridică, dăndu-i la revedere lui Kyou și-i aruncă un zămbet secret pe care Toya nu l-a văzut, apoi s-a întors spre Toya și i-a acordat unul dintre cele mai dulci zămbete. Haide, să nu o înșelăm pe Suki în așteptare. Ea pleacă pe ușa lăsându-l pe Toya stând acolo cu un sentiment cald. Un sentiment pe care numai zămbetul ei îl poate provoca.

El clătină din cap, încercând să scuture căldura, apoi se uită la Kyou, observând că îl privea intens. Ce? Întrebă Toya cu o voce tare, știind că nu va primi un răspuns. Decis că nu merită timpul, a ieșit din nou pe ușă, a bătut din nou în spate și s-a grăbit să o prindă pe Kyoko.

Toya se uită la spatele lui Kyoko, în timp ce mergea grăbit în hol. Trebuie să se grăbească să iasă de la Kyou. El se smulse pentru sine însuși, grăbindu-se să o prindă pe ea, ceea ce nu era o problemă, considerând că era un gardian. Găndurile îl întunecară puțin, întrebându-se dacă chiar era ea. Se întoarse că a făcut-o sau că nu ar fi zămbit așa.

În vârful treptelor, Kyoko era că Toya o prinsese pentru că îl simțea în spatele ei. Da, și simțea aura puternică, dar era un sentiment puțin diferit de cel cu Kyou. Era închise ochii o clipă. Când aura, Kyoko a decis, indiferent de modul în care a acționat, aura sa a fost de fapt foarte caldă și a făcut-o să se simtă ... printre multe lucruri ... protejată.

Într-o clipă Toya ar fi trebuit să fie mai tăcută decât Kyou, dar ea putea să simtă puterea ascunsă în el. O forță care, dacă ar fi fost folosită, ar putea să-l facă pe Toya să-și stăpânească fratele într-o bataie de inimă ... deși se întoarse că oricare dintre ei era conștient de asta. Kyoko se bucura de simțurile ei, acum că le-a răsturnat din nou.

"Deci ..." se întoarse spre el, "unde sunt Suki și Shinbe?"

Toya a răspuns îndreptând ochii spre ea, în momentul în care fusese pus pe loc cu minciuna. Cum ar trebui să-și găsească unde erau Suki și Shinbe? Se întoarse doar pentru ea ca să o îndepărteze de la Kyou.

Într-o clipă, zise leneș.

Kyoko se încruntă la el: "Dar tu ai spus ..."

Toya a tăcut-o. Ar trebui să-mi mulțumesc pentru că te-am salvat, informă el, înclinându-se mai aproape ca să o intimideze.

Salvându-mă de ce? Kyoko a mârșăit chiar în fața lui, făcându-l să-și placă atitudinea. Doamne, câteodată se putea săntămplă ca un baston.

De la Kyou, Toya a mormăit cu voce tare napoi, înfipse pumnul. Putea să-și spună cu adevărat cu gura ei frumoasă. Destul de bine? De unde naiba a venit asta? Luă un pas înspășimător napoi de la ea în confuzie.

Luată de surpriză, Kyoko tocmai l-a privit brusc la el. Apoi, încet la început, dar din ce în ce mai tare, a început să rădă de el. Tu. Întrebă ea, încercând să respire între chicotiri. "De ce ai fi ...", a renunțat, a încetinit să rădă și, în cele din urmă, s-a stabilit pentru un zămbet larg, deși ochii ei încă aveau o clipire de răutate.

"A fost foarte dulce. Nu ți-am căutat pasul", și a încercând să păsireze o fațetă dreaptă.

Toya se uită la ea, obținând senzația de glumă asupra lui. Deci, te-ai hotărât să rămâi după "Preoteasă"? a scuipat ultimul cuvânt ca și cum i-ar fi lăsat un gust rău în gură.

Kyoko și-a pierdut zămbetul și i-a împins din nou fața la centimetri, privindu-l direct în ochii lui de aur. "Da," gardian, a întins o sprâncenă la el, apoi s-a întors și a alergat pe scări răzând.

Da Kyoko, exclamă. În tăcere este mental adăugă un punct de sus pe partea ei de tablă. Kyoko unul ... Toya zip.

Ochii lui Toya se lărgiră o clipă înainte de a-și da seama că mica vrăjitoare îl dobândise. La naiba a estuierat este a plecat după ea.

Kyoko se afla aproape la baza scărilor, când simți că simturile ei de preoteasă se refăceau. Sensând un alt gardian pe lângă Toya, se uită în jur. Singura persoană suficient de aproape pentru a provoca acel sentiment era un student aflat în partea de jos a scărilor, privindu-i cu interes.

Privind îndeaproape, ea a fost uimită de sublinierile purpurii care trec prin părul său. Este cei mai frumoși ochi. În timp ce privea ochii aceia, putea să jure că putea să vadă strălucirea fiecărei culori în iride.

Toya stătea acum în spatele lui Kyoko. Văzând oprirea ei bruscă, observă că privea la Kamui. ## Deci, acum poate detecta nemuritorii, este spuse Toya. Ajunși în jos, este-a apucat mână: "Haide, te voi prezenta."

Toya găsisse un loc bun pentru Kamui de îndată ce îl întâlni pe băiat. Tot ce știa cu adevărat despre el era că nu avea părinți și că a crescut în îngrijire părinți când Kyoko i-ar fi oferit un loc aici.

Kyoko s-a lăsat pe jumătate trasă și jumătate tăcută de Toya către străin. Ea putea să spună că era el nemuritor, dar putea simți și o bună minunată. Ea este-a lăsat simțurile să exploreze aura și a găsit că lăsa acolo și ... o inocență ascunsă aparținând doar unui copil.

"Hei Toya, pentru cine ai venit aici?" Ochii strălucitori ai lui Kamui o priveau cu fascinație. Simțea că-l aștepta de atâta vreme ... deși nu știa cine este. Era ca și cum ar fi ratat-o teribil. Se simțea ca și cum ar putea să respire brusc din nou și chiar a inhalat să dovedească acest lucru, dar când a făcut-o, a prins mirosul și a găsit că părul atârna de familiar.

Privind la Toya, el a întrebat: "Ce ai făcut ... te duci să-și iei o prietenă?" Kamui se smulgea în timp ce ochii i se luminau cu umor.

Nu, nu, ## a mormăit Toya. ## Nu e genul meu.

"De unde ești? N-ai avut niciodată o prietenă. ## Kamui răsese cu voce tare la glumă.

Kyoko încercă din greu să nu chicotească, dar văzând bucuria în ochii lui Kamui, cuplată cu expresia întunecată pe fața lui Toya, o făcuse imposibilă.

"Aceasta este Kyoko", se îndreptă spre ea, eliberându-și brațul ca și cum tocmai este amintea că o atinge. ## Kyoko, acesta este Kamui. El este, de asemenea, aici pe bursă și va fi în acele clase în care ești tu. "

"Da, eu sunt unul dintre cei care sunt liberi aici", a spus Kamui cu o față dreptă, făcând Kyoko să-și piardă abilitatea de a-și ine în rășul pe care abia îl conșinea pe primul loc.

Se întoarse spre Kamui și este lăsată mână. Cu un zămbet foarte prietenos, păstrându-și secretul în interiorul său, dacă era aici la bursă, atunci știa că el era prietenul ei în trecut: "Bună Kamui, e bine să te cunosc. De cât timp ești aici la academie?"

Kamui o plăcea deja pe această fată prietenă. ## Aproximativ doi ani. Deci ce face cap fierbinte? Arătându-te pe aici? se uită la Toya răzând, apoi înapoi la ea, înmuind zămbetul. A apărut partea răutăcioasă a personalității sale și a luat mână lui Kyoko în a lui. Înclinându-se ușor, îi aduse mână moale la buze și o sărută blând pe degetele ei.

Kamui aproape a răș la o strălucire aprinsă de la Toya. Doar un idiot nu ar fi putut să vadă atracția evidentă a celui alt om pentru minunata Kyoko.

Kyoko se roÈ#i uÈ#or È#i chicoti la termenul "cap fierbinte". VĂ#zĂ#nd la Toya o strĂ#lucire spre Kamui, ea a zĂ#mbit. "De fapt Ă#ncercĂ#m sĂ#-l gĂ#sim pe Shinbe È#i Suki chiar acum. Le-aÈ#i vĂ#zut ?

Ă#nainte de a termina Kyoko, cineva i-a apucat braÈ#ul, trĂ#gĂ#nd-o Ă#ntre Kamui È#i Toya. Cu o privire scurtĂ#, Kyoko se uitĂ# la faÈ#a Ă#grijoratĂ# a lui Suki.

"Totul a fost bine, Kyoko? Stai, nu-i aÈ#a?â## Suki sunĂ# aproape pledĂ#nd.

Kyoko dĂ#du din cap, Ă#n timp ce aude vocea moale a lui Kyou, È#optindu-i sĂ# rĂ#mĂ#nĂ#. â##Nu mĂ# duc nicĂ#ieri.â## Ea dĂ#du din cap peste umĂ#rul lui Suki la Shinbe, vĂ#zĂ#nd cĂ# pĂ#rea la fel de mulÈ#umit ca Suki la rĂ#spunsul ei.

Toya ridicĂ# o sprĂ#nceanĂ# la cuvintele lui Kyoko. Se Ă#ntrebĂ# exact ce i-a spus Kyou sĂ# o facĂ# atĂ#t de hotĂ#rĂ#tĂ# sĂ# rĂ#mĂ#nĂ#. Acum se purta atĂ#t de diferit, arĂ#ta aproape fericitĂ#. De obicei, atunci cĂ#nd Kyou vorbea cu oamenii numai ... ei ar pleca departe pentru ore Ă#ntregi. Tipul a avut chiar abilitatea de a-i dĂ#rui fiori din cĂ#nd Ă#n cĂ#nd.

Kyoko Ă#l luĂ# pe braÈ#ul lui Suki È#i porni spre scĂ#ri: â##Trebuie sĂ# mĂ# ajutÈ#i sĂ# gĂ#sesc ceva Ă#n seara asta dacĂ# dansĂ#m. Cele douĂ# fete s-au Ă#nghesuit, vorbind Ă#n timp ce mergeau. Au acÈ#ionat ca È#i cĂ#nd s-ar fi cunoscut unul pe celĂ#lalt.

Shinbe, Kamui È#i Toya au vĂ#zut cele douĂ# fete dispĂ#rĂ#nd pe scĂ#ri. Shinbe Ă#l Ă#ntrebĂ# pe Toya cu o voce Ă#grijoratĂ#: â## È#tie ce se Ă#ntĂ#mplĂ# cu adevĂ#rat aici?

Toya vĂ#zu cum buzele lui Kyoko se miÈ#cĂ# Ă#n timp ce vorbea cu Suki: â## Da, cred cĂ# o face. Apoi, Ă#ntorcĂ#ndu-se la ele, el a schimbat subiectul: "Kamui, vii cu noi Ă#n seara asta?"

Shinbe a fĂ#cut o dublĂ# preluare. â##Toya? â## Chiar vrei sĂ# vii sĂ# dansezi? vocea lui a sunat È#ocatĂ#. â##Nu sunĂ# ca Toya, Ă#È#i spuse el.

"Hei, mi s-a spus sĂ# o vĂ#d ca pe un È#oim, deci cred cĂ# nu am de ales, acum?" Toya a fost deranjat, aÈ#a cĂ# ar crede cĂ# face acest lucru Ă#mpotriva voinÈ#ei sale. Dar, Ă#ntr-adevĂ#r, deodatĂ# nu voia sĂ# o piardĂ# din vedere.

Pulsul Ă#i plesnea sub piele, ca È#i cum i-ar fi spus sĂ# o protejeze cu orice preÈ#, indiferent dacĂ# i s-a spus sau nu. Nu i-ar fi ajutat sĂ# aibĂ# acum o imagine mentalĂ# a lui Kyoko care se miÈ#ca Ă#n mod sugestiv, Ă#ntr-un ritm bĂ#tĂ#tor pe un pod de dans aglomerat. Ă#È#i facea instinctul de protecÈ#ie È#i, dintr-o datĂ#, prefera sĂ# nu meargĂ#.

O mormĂ#ialĂ# moale Ă#È#i fĂ#cu drum din gĂ#tului lui Toya È#i Ă#È#i scuturĂ# capul Ă#ncercĂ#nd sĂ# scape de gĂ#ndurile prea mari de ochi pe ... ochii care nu Ă#i aparÈ#ineau.

"Da, sunĂ# distractiv. MĂ# duc È#i eu ", a spus Kamui. "Trebuie sĂ# facem ceva Ă#n weekend pentru a ne lua mintea de la acest loc". Se simÈ#ea aproape uÈ#urat, recunoscĂ#nd cĂ# Kyoko ar fi Ă#n jur de acum Ă#nainte. â## Plus cĂ# trebuie sĂ#-i gĂ#sim o prietena lui Toya, spuse el nevinovat.

â## Cine zice cĂ# am nevoie de o prietena, puÈ#inĂ# bĂ#ieÈ#elie, spuse Toya mĂ#ngĂ#indu-l pe Kamui Ă#n vĂ#rful capului. "Nu È#tia ce este o prietena dacĂ# te-a bĂ#È#it pe fund."

Shinbe zĂ#mbi, "Cred cĂ# sunt singura care È#tie ce este o prietenĂ#, dar vĂ# pot arĂ#ta douĂ# fecioare dacĂ# doriÈ#i aceastĂ# experienÈ#Ă#". A luat un pas Ă#napoi cĂ#nd au plecat È#i i-au dat o privire ucigaÈ#Ă#.

SchimbĂ#nd rapid subiectul, Shinbe dĂ#du din cap, apoi alunecĂ# puÈ#in mai aproape de Toya. â## Kyou È#i-a ordonat sĂ# te uiÈ#i dupĂ# Kyoko? privirea lui plutea Ă#n direcÈ#ia Ă#n care plecase. "È#tii ... Ă#n ultima vreme am simÈ#it o schimbare a echilibrului de pe aici, ca È#i cum ceva se pregĂ#teÈ#te sĂ# se Ă#ntĂ#mple. RĂ#ul se apropie. MĂ# Ă#ntreb dacĂ# are legĂ#turĂ# cu asta ". Instinctele lui Shinbe erau aproape Ă#ntotdeauna corecte È#i Ă#l Ă#grijorează#.

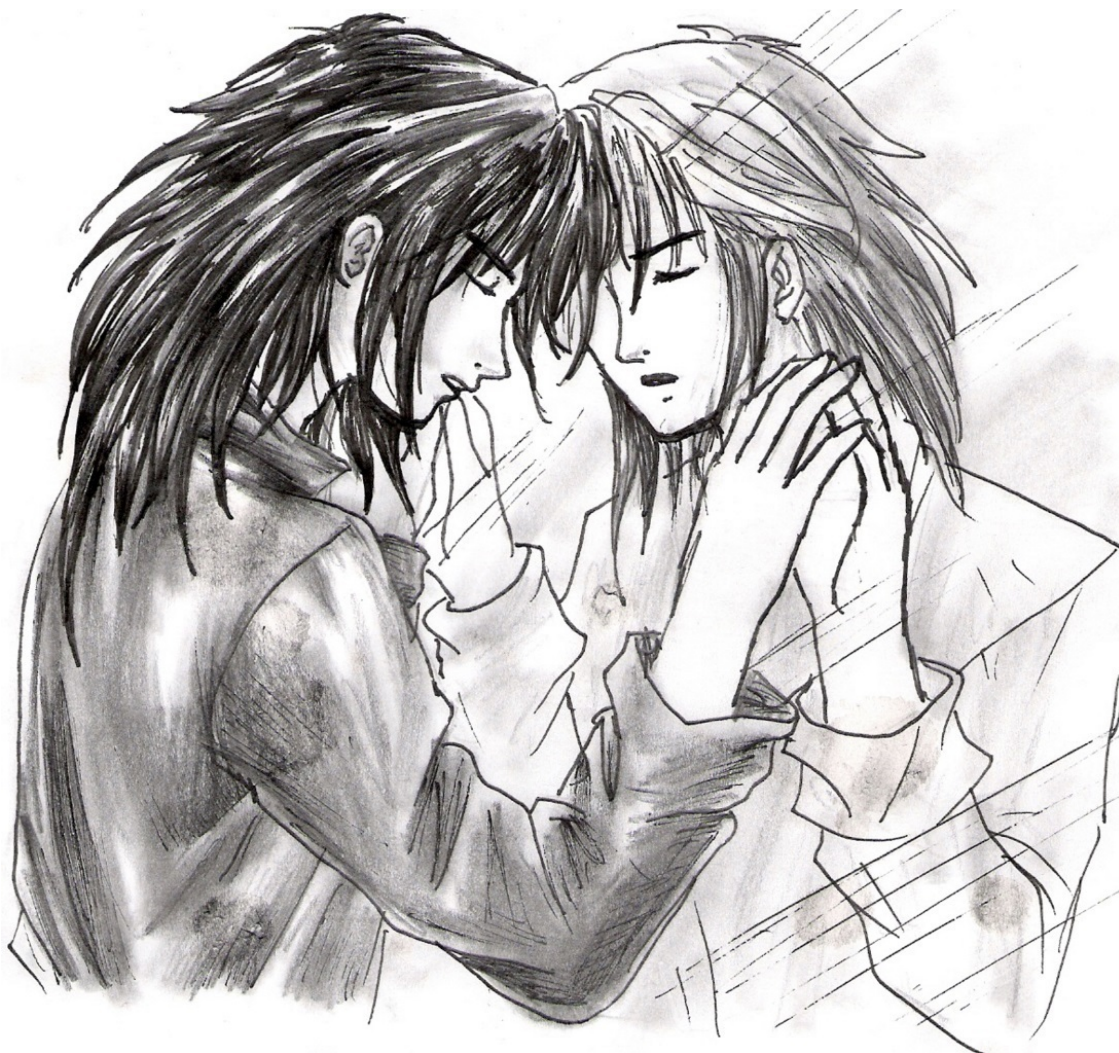
Toya È#i-a simÈ#it-o È#i a vrut să# rĂ#spundĂ#. "Ei bine, nici un moment ca prezentul. De ce nu mă# duc sus È#i cer Ă#ngheÈ#at adevĂ#rul? È#tia cĂ# Kyou ascunde ceva È#i cĂ# va afla ce este.

Ă#nainte ca Shinbe să#-l poată# opri, Toya fusese deja sus pe scĂ#ri. Shinbe se rĂ#suci: "Nu-mi place cĂ#nd sunt Ă#n aceeaÈ#i camerĂ#. Am vă#zut-o È#i nu e drĂ#guÈ#Ă#. Ei se comportĂ# ca fraÈ#i sau aÈ#a ceva. Ochii lui de ametist trasau scĂ#rile, privindu-l pe Toya luĂ# çndu-le cĂ#te douĂ# pe rĂ#nd.

Kamui aprobĂ# din cap, È#tiind cĂ# Kyou Ă#i sperie uneori al dracului. â## Mai bine decĂ# çt mine. Ne vedem disearĂ# ", a plecat, lĂ#sĂ#ndu-l pe Shinbe să# stea acolo singur, urmĂ#rind Ă#ncĂ# scĂ#rile.

AdĂ#nc Ă#n mintea lui Shinbe, unde se puteau reflecta puterile sale de gardian Ă#n sinele lui ca oglindĂ#, se Ă#ntreba cum se simÈ#ea familiar cu preoteasa care tocmai se urcase. El a cĂ#utat adĂ#nc Ă#n suflet pentru adevĂ#r, Ă#n timp ce Ă#È#i Ă#nchise ochii.

OdatĂ# ce ochii lui de ametist i se deschiserĂ# din nou, strĂ#luceau cu secrete pe care numai el le cunoÈ#tea.

*****

Kyou a fost pierdut Ă#n gĂ#çnduri despre cum să# se ocupe de Kyoko, acum cĂ# a avut-o unde a vrut-o. El a fost brusc Ă#nterupt, auzind lovind pe uÈ#Ă#. A clipi de cĂ#teva ori, a suprimat dorinÈ#a de a-È#i arunca ochii de aur, È#tiind cĂ# nu poate fi decĂ#t Toya. Kyou dĂ#du uÈ#ii o strĂ#lucire, aÈ#a cum se deschise fĂ#rĂ# invitaÈ#ie.

Toya a intrat direct, când instantaneu  nta  i l-a văzut pe Kyou  ntinz ndu-se pe canapea.    Ce dracu se  nt mpl  cu Kyouko? el a ajuns direct la subiect.

Ochii lui Kyou se îndreptară către Toya, dar fa a lui nu arăta nici un interes în această întrebare.

Toya  tia starea de spirit a lui Kyou mai bine decât oricine  i  tia că nici măcar nu ar fi privit la el dacă nu ar fi lovit deja un nerv. Citirea lui Kyou a fost o  tiin   pentru el. Chiar  i clipirea unui ochi însemna ceva c nd a venit de la Kyou. Toya se îndreptă să se a eze deasupra lui într-un scaun plin de lucruri.

"Haide, nu sunt prost. Dacă vrei să o protejez, trebuie să-mi spui de ce. La urma urmei, restul din noi suntem pe cont propriu, deci de ce este diferit ? A scuipat, de parcă dezgustat de g nd. "E doar o fată umană slabă."

Toya i-a apucat mâna cu gheare, pe care a găsit-o brusc în jurul g tului,  i a privit în fa a chipului foarte supărat al lui Kyou.

   Ve i face a a cum vă spun,   vocea lui Kyou se agită cu furie.

Ochii lui Toya se îngustează. Acum  tia că s-a  nt mplat ceva. "Gura!" a  uierat  i a fost răsplătit cu eliberarea lui. El a văzut cum furia lui Kyou dispare instantaneu când s-a întors la locul său anterior de l ng  el, iar masca lui rece a căzut în jos ca un scut pe care l-a ascuns. Toya clătină din cap.   Trebuie să-mi spui de ce este at t de importantă pentru tine.   El a pus accentul pe ultimul cuvânt.

Kyou a fost de acord. L-a îngrijit pe Toya încă din ziua în care s-a n scut.  l cuno tea pe fratele său apropiat, în acela i moment în care Toya respirase în această lume  i-l furase de la p rin i care nu l-ar fi  n eles. Era la fel ca  i ceilalți fra i, de i, pentru o vreme, Kyou a ales să-i supravegheze de la distan  .

Spera să facă personalitatea lui Toya diferit  într-un fel, dar se părea că l-a urmărit  i în această via  , indiferent de ce făcuse Kyou pentru a  ncerca să i-o schimbe. Linia de bază a fost Toya încă tot Toya, indiferent de viaa pe care a dus-o. Credea că o  nt lnire cu Kyouko ar fi provocat amintiri ale trecutului, dar fratele său nu a arătat nici un semn p cn  acum, doar un interes. Ochii lui Kyou se îngustară la g ndul ăsta.

   Nu sim i nimic pentru ea?  ntreb  el într-un ton care îl făcu pe Toya să se răsucească.

  Ar trebui să fac asta?   Toya s-a aruncat  napoi,  tiind că într-adevăr a sim it ceva pentru ea, dar nu era pe cale să o recunoască.  mping ndu- i brațele în fa a lui, el părea supărat ca întotdeauna, fără să  tie de argintul care dansa în ochii lui de aur.

   Da  , răspunse rece.

  La naiba. Ce o face at t de specială pentru noi?   Toya  i-a aruncat m  inile în exasperare.

Privirea lui Kyou l-a provocat: "Ea este cea pe care am a teptat-o".

Ochii lui Toya s-au lărgit. Chiar în clipa în care   i amintea, Kyou  i spusese că trebuie să se pregătească pentru cea care a purtat Inima de Cristal în interiorul ei. Cu siguran  , el nu se referea la asta ... de ce ar fi un cristal atât de puternic în interiorul unei fete atât de slabe? Se a teptase la un războinic de un fel ... nu o fată simplă.

  E motivul pentru care i-ai adunat pe toți?   Spr ncenele lui se ridicară în discu ie.

Kyou se ab inuse să-i spună lui Toya despre trecutul său, dar îl avertizase despre viitorul său.   Trebuie să o protejezi cu orice pre .  

Camera era tăcută, creierul lui Toya devenise un v rtej de g ndire.  n ultima vreme, el  ncepuse să simtă cre terea vibra iilor demonice din zonă, ca  i cum s-ar fi n scut mai multe,  i partea rea devenea mai puternică.

"Deci, ea este una. Ce trebuie să Țtiu?## Aproape că-Ți simȚea uȚurarea, Țtiind că de aceea fratele său a avut un astfel de interes de Kyoko, dar Țn acest moment el nu s-ar putea să Țtura mai adănc Țn acele sentimente care au sugerat gelozia.

Kyou ascunsese adevărul atăta timp, nu era sigur că era gata să Țmpartă amintirile. Găndirea apropierei lui Toya făcea de Kyoko Țn trecut nu a ajutat lucrurile. Poate că unele lucruri au fost uitate cel mai bine. Cei doi erau uneori inseparabili. "Ai renăscut să o protejezi Ți am trăit o mie de ani Țn aȚteptare. Deocamdată ... asta e tot ce trebuie să Țtii. "

Toya Țoptea Țncet, apoi chicoti Țntr-un mod uȚor sinistru. ## Asta e tot ce trebuie să Țtiu, nu?## ȚȚi trecu degetele prin părul lung, simȚind o nevoie copleșitoare de a goli o mășnie ascunsă, chiar dacă nu Țtia. "De aceea te uiȚi la ea cu căldură Țn ochii tăi? Spui că suntem aproape ... eȚi de fapt gelos despre ceva care se presupune că s-a Țntămplat cu mult timp Țn urmă, cu o fată care probabil că nu te-ar uita Țn lume? Toya privea ... ochii lui erau acum argint topit.

Kyou aproape s-a zguduit de ghicirea lui Toya. Erau momente Țn care percepȚia băiatului era neobișnuită.

"Nu Țmi trece linia de răbdare Toya. Cristal sau nu, nu voi tolera acuzaȚiile sau delirul de grandoare care se referă la preoteasa. Ai fost desemnat să o protejezi ... Nu-mi pasă dacă ȚȚi place. Temperamentul tău va fi Ținut sub control Ți tu vei evita să faci vreun avans asupra persoanei ei. E clar? ochii lui erau acum morȚi, concentrându-se asupra fratelui său mai mic.

Orice ar fi putut să stea pe cuvintele lui Kyou Ți Toya ar fi putut spune că conversaȚia a fost terminată, cel puțin pentru moment. Se ridică Ți ieșii din cameră făcând o privire Țnapoi sau un alt cuvânt. Odată afară din apartamentul fratelui său, se opri, Țndreptându-se spre ușa lui Kyoko. O simȚea Țn interiorul camerelor din fața lui.

Ridică mâna să bată, dănd să fie cu ea, dar Țtia că nu avea nici un motiv Țn acest moment. ȚȚi strănse mâna adănc Țn buzunar Ți se Țntoarse să meargă pe hol.

Dacă altcineva ar fi fost Țn sală, ar fi văzut o aripă strălucitoare din aripi de argint așea cum au apărut pe spatele lui Toya Țnainte de a dispărea neobservat de către gardianul cu ochi de argint.

Capitolul 5 "Avertizare În creștere"

Kyoko ridică o bandă de cauciuc din vanitate și trase o parte din părul ei întunecat, înăbușitor, prins într-o coadă de cal, lăsând spatele cu un strat scurt scapăt și un strat lung care să curgă liber pe spate. Se aplecă aproape pentru a aplica o pată roșie, apoi se ridică, se îndreptă spre oglinda lungă și se întoarse în jurul ei, examinându-se. Suki i-a spus că ar îmbrăca o parte din hainele ei, și Kyoko s-a simțit diferită.

Fusta de culoare neagră s-a aruncat în timp ce se întoarse, arătând picioarele bine făcute datorită tuturor antrenamentelor la care se expunea. Rochia roz avea o dantelă neagră pănă în spate, iar în fața ei o formă în "V" de dantelă neagră care era aproape de săni. Kyoko clătină din cap la despicătura expusă.

Ea a făcut-o să se întrebă dacă nu Suki a fost cea care l-a urmărit pe Shinbe la fel de mult cum îl urmărea ea. Luându-și cerceii în cruce, se întrebă de ce acceptase să arate ca un copil slab. Ea a fost surprinsă de îngăduirea ei când cineva a bătut timid la ușa ei.

Deschizând ușa, în timp ce și era fixa încă cerceul, Kyoko strălucea, simțindu-se mai bine că Suki era îmbrăcată mai slab decât ea. "Oh, Suki, și vei omoră în seara asta", a spus ea, în timp ce o privea pe prietena ei în sus și în jos.

Suki purta pantaloni din piele strălucitoare și o bluză albastră, cu mâneci lungi, care îi marcau figura. Kyoko clătină din cap, gândindu-se de câte ori Shinbe avea să fie plin în seara asta.

Doar și ceri lui Shinbe să acționeze, nu-i așea? a înăsat ea o sprâncenă la prietenul ei, cu rășul strălucitor în ochii ei de smarald.

Suki o privi pe Kyoko, dăd din cap cu satisfacție: "Da, am senzația că în seara asta ar putea fi ultima de distracție pentru o vreme. Am prins zvonul de la Shinbe că, începând de luni, trebuie să începem antrenamentul mai greu decât oricând." Ochii i se aprinseră: "Dar pentru diseară, hai să ieșim liberi. Vei iubi acest loc unde vom merge. Este imens și trupa se va rupe în seara asta."

Suki aruncă o privire în jurul camerei lui Kyoko, cu ochii largi. Uau! N-am mai fost niciodată aici, privi apoi la Kyoko. "Nimeni nu a fost vreodată la sat aici, cu excepția lui Toya. Și dai seama, doar el, tu și Kyou sunteți pe acest hol? Era atât de nervoasă să vină la acest etaj că și ceruse permisiunea lui Toya înainte de a veni în camera lui Kyoko."

Kyoko și că Kyou trebuie să fi vrut-o acolo unde el și Toya ar putea să o privească mai bine. Amintindu-și tot ce a spus, și că avea dreptate în legătură cu Suki și cu prietenia ei în trecut, pentru că, dintr-un anumit motiv, a simțit-o că se cunosc de mult timp.

Ea a înghițit nodul brusc din gât: "Poate că toate celelalte camere au fost luate, nu știu." Se îndreptă spre ușa. "Dar știu că vreau să mă distrez în seara asta pentru că ai dreptate, probabil că este ultima de distracție pentru o vreme."

Măna de pe ușa a înghețat și se încruntă, "era acolo cineva". Ea simțea o răcoare care o tăra în spatele cunoașterii.

Kyoko deschise încet ușa și privi în hol. Nu a văzut pe nimeni, și a deschis restul drumului și Suki a urmat-o. Se întoarse și închise ușa din spatele ei, apoi se răsuși repede și se uită la Suki, când auzi un "șuier" surprins de prietenul ei. Acolo, în picioare în ușa lui, Kyou o privea... și nu arăta mulțumit.

Kyou aruncă o privire asupra lui Kyoko și simți cum și crește furia în el. El și-a îndreptat privirea spre Suki, cu disperare evidentă pe fața lui.

Lăsa-i-ne, a cerut el într-o voce periculoasă de rece.

Suki i-a arătat lui Kyoko un aspect apologetic, dar a făcut repede cum i s-a spus, fiindcă e mai bine decât să ezite. Ea nu a vrut să se afle pe partea rea a lui Kyou, și, în plus, bărbatul i-a dat fiori. Ea a fost conștientă de la prima întâlnire cu el că era un nemuritor foarte puternic și nu unul care trebuia să fie intersectat. Era bucură că era de partea lor și nu era un dușman.

Kyoko Ã®È#i trase braÈ#ele Ã®n faÈ#a ei, dezamÃ®gitÃ® Ã®n timp ce privea cÃ® Suki se grÃ®bi sÃ® iasÃ® din vedere. Se Ã®ntoarse pentru a se regÃ®si acum sub atenÈ#ia lui Kyou È#i Ã®n momentul acesta nu arÃ®ta fericitÃ®. Ã®È#i Ã®ntinse o sprÃ®nceanÃ® Ã®n aÈ#teptare. CÃ®nd tocmai stÃ®tea acolo, fÃ®cÃ®nd o gaurÃ® Ã®n ea, cu ochi aurii furioÈ#i, simÈ#i cÃ® temperamentul lui Ã®ncepe sÃ® Ã®nÈ#e. â##La naiba cu ochii Ã®ia care o strÃ®pung.â##

"Ce am facut?" În cele din urmă, a întrebat ea, renunțând la a tepta să-i spună.

Kyou fusese supărat când simțise prezența lui Suki pe acest etaj. Apoi, când îl urmări să iese din cameră, ambrăcată ea, Țtia că nu era nălept să o lase pe Kyoko să plece. Nu numai că era n pericol n fața inamicului, dar Ți ea ar fi fost n pericol față de vreun gardian, demon sau om care voia să facă pereche cu ea. Kyou văzu roșu la simplul gând,

"Nimeni nu va veni vreodatÄ# la acest etaj fÄ#rÄ# permisiunea mea, cu excepÈ#ia ta È#i a lui Toya, aÈ#i Ã®nÈ#eles?" vocea lui suna ca È#i cum o certa.

Kyoko s-a înfipt, însă  i-a amintit repede că aceasta este clădirea lui, a a că este regula lui.     mi pare rău. Nu  tiam,    i spuse ea cinstit. Sim indu- i m  nia pe care o insufila,   i înfipse degetele în fa a ei.  ncepuse să se b  lb ie, pentru că într-adevăr nu arăta mai fericit acum că ea  i-a cerut scuze.

Kyou a fÄ#cut un pas mai aproape de Kyoko. Privind la ea, a descoperit cÄ# aproape cÄ# i-ar vedea cÄ#maÈ#a jos. "Nu mi-ai spus cÄ# ai planuri Ä#n seara asta", simÈ#i cum starea de spirit se Ä#ntunecÄ# la cuvintele lui È#i ochii Ä#i strÄ#luceau puÈ#in mai strÄ#lucitor, dar nu-i pÄ#sa. DacÄ# trebuia sÄ# o protejeze, trebuia sÄ# È#tie ce avea de gÄ#nd. È#tia cum acÈ#ionau fetele de la colegiu, dar mirosea cÄ# Kyoko era Ä#ncÄ# neatinsÄ#, diferitÄ# de ceilalÈ#i... nevinovatÄ#.

Kyoko Ã®È#i muÈ#cÃ# buza de jos, Ã®ntrebÃndu-se dacÃ# va trebui sÃ#-i spunÃ# fiecare miÈ#care. "Nu È#tiam cÃ# trebuie sÃ#-È#i spun dacÃ# mÃ# duc afarÃ#", a Ã®ncercat sÃ#-È#i menÈ#inÃ# calmul, dar a È#tiut cÃ# trebuie sÃ# stea cu el pentru a avea libertate.

##MÄ# duc cu Suki È#i Shinbe Ã®n seara asta,## spuse cu fermitate cuvintele, sperÃ¢nd cÄ# nu va Ã®ncerca sÄ# o opreascÄ#.

Kyou fÄ#cu un pas mai aproape, doar ca ea sÄ# facÄ# un pas Å®napoi de lÄ#ngÄ# el, ca sÄ# nu mai trebuiascÄ# sÄ#-l priveascÄ#. El surÄ#se interior pe cÄ#nd a fÄ#cut un nou pas Å®nainte. El a sprijinit-o literalmente de perete, Å®nconjurÄ#ndu-se cu mirosul ei.

â##Ã#mbrÄ#catÄ# aÈ#a?â## vocea lui suna furios.

Ochii lui Kyoko se lărgiră acum, că el era la numai câțiva centimetri de ea și se uita
 în sus la el. Era atât de înalt. Ce-a spus? Ochii ei s-au aruncat puțin. Mbrăcată ca ...?

Ce e n neregul cu modul n care sunt mbrcat ? se strnse napoi la perete cnd el È cobor faa l ng urechea ei. Ea i simÈ respiraia cald pe gct.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.